

Lucmajor

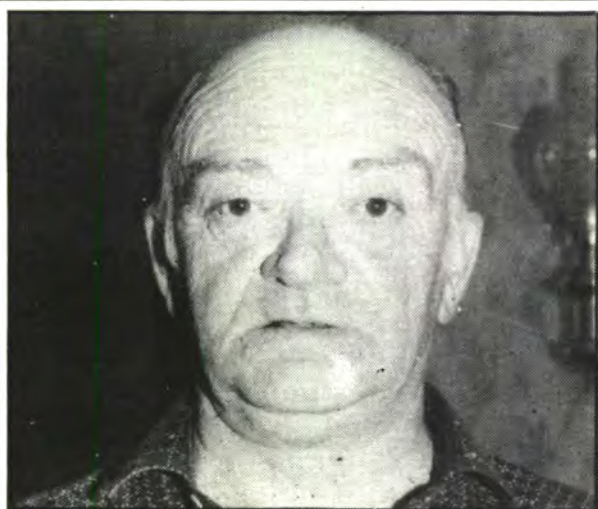
JULIOL 1982

de pinte en ample

Número 11 Preu: 50 Pts.

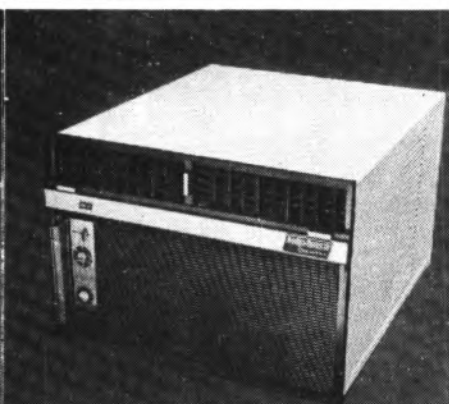
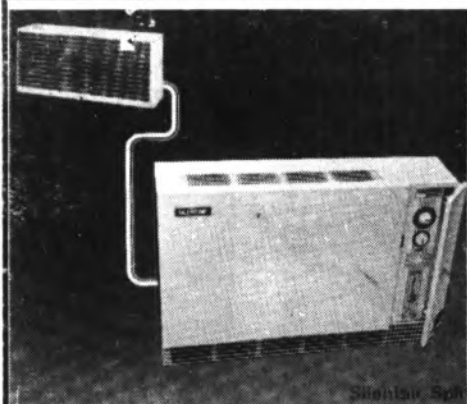
JA SOM A TERCERA

ES "ROGET PIZA", EL NOSTRE MILLOR COMIC

"Jo sempre he dit que tot allò que sigui humor o alegria, agrada més al públic, perquè això de donar-li drames, cadascú ja en té molts a ca seva", diu n'Andreu Noguera, un gran personatge llucmajorer.

També diu que "hi ha còmics que per fer riure s'han de posar un pedaçot i n'hi ha que amb no res fan riure..."

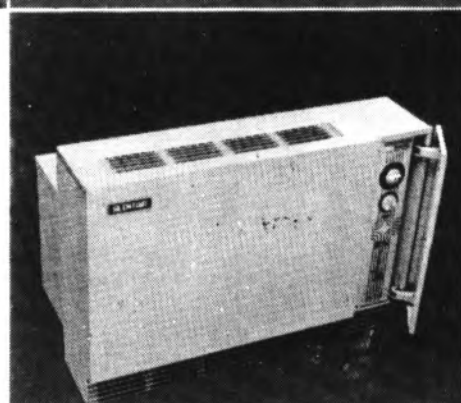
SI VOLEU UNA COSA
QUE REFRESQUI,
NO COMPREU UN GELAT
¡COMPRAU AIRE ACONDICIONAT!
Tenim bons preus

INSTAL·LACIONS SALVA

Tenda: Bisbe Taixaquet, 24
Tel. 66 01 04

LLUCMAJOR

Taller: C/. Weyler, 1
Tel. 66 02 55

PER GENTILESA D'ES FORN CA'N PACO, VOS OFERIM ALGUNES RECEPTES DELS SEUS PRODUCTES

DEGUT A LA GRAN ACCEPTACIO QUE HA
TINGUT PER ALS CLIENTS, LA REPARTICIO DE
CAMISETES ENTRE ELS QUE COMPREN ELS NOS-
TRES PRODUCTES, LA CAMPANYA S'ALLARGARA
FINS A FINALS DE JULIOL.

ESTABLIMENTS I BARS ON POT CONSUMIR
ELS NOSTRES PRODUCTES

- *Comestibles Clar
- *Ultramarins "S. Francisco"
- *Comestibles Joan Pou
- *Comestibles Jerónima Vich
- *Bar Gran Vía
- *Bar Ca'n Tofalet
- *Bar Stop
- *Bar Mundial
- *Bar- Music Ca'n Tano
- *Ca'n Garrover - C/. Trasimeno, 18 - EL ARENAL

LLUCMAJOR
OBERT TOTS ELS DILLUNS

de pinte en ample

(Revista mensual)

Depòsit Legal PM. 350-1.981

EDITA:

Obra Cultural Balear de Lluçmajor.

INFORMACIO I PUBLICITAT:

Carrer Esperança, 2 (Lluçmajor).

DIRIGEIXEN:

Catalina Font i Maties Garcías.

COLLABORADORS:

Ignasi Barceló

Miquel Barceló

Francisca Capellà

Miquel Cardell

Joan Clar

Sebastià Coll

Antoni Garau

Coloma Julià

Jaume Manresa

Guillem Oliver

Margalida Palou

Joan Quintana

Tomeu Sbert

Catalina Serra

Joan Socias Socias

Arnau Tomàs

Francesc Verdera

Miquel Sbert

FOTOGRAFIES:

M. Clar

Fermin

C. Julià

M. Mut

COORDINACIO ESPORTIVA:

Joan Quintana

COORDINACIO FOTOGRAFIA:

Coloma Julià

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor, S.A.

C/ Retiro, 2 - Manacor.

- * Editorial
- * Notícies Locals
- * Notícies de s'Arenal
- * Contestació a UCD Local
- * Invassors a l'Ajuntament
- * Objectors de Consciència
- * Salvar la llengua, salvar el país
- * Mestre Antoni "Lleó", glosador Lluçmajorer
- * La lluita d'Icona contra incendis
- * Xerrades de Cafè
- * Com a colofó d'una temporada brillant, l'ascens a Tercera
- * Gent de la vila: Es "Roget Pizà"
- * Dona i marginació
- * El desencant de la vida
- * Sa Penya d'es Falcó
- * Ecologia
- * Hort i Jardí
- * Esports
- * Entre noltros

EDICIO TANCADA EL DIA
23 DE JUNY**Editorial****Una altra vegada, a Tercera**

El C.D. "España" ha recobrat categoria nacional i novament a la pròxima temporada estarà entre els equips de major categoria de l'Illa, exceptuant el Mallorca i el Poblenc. S'aconseguí l'ascens en una dramàtica lliguilla on, juntament amb la primera travada del partit inaugural, s'afegia el desgraciat accident de l'entrenador que obligava a Miquel Jaume a continuar les incidències de la definitiva ajegut a un llit d'un hospitalari de Ciutat.

I va ser també l'antic jugador de l'"España", en Miquel Salas, el que va collir la substitució arreglant l'error inicial i acabar la lliguilla sense encaixar cap derrota, aconseguint així el primer lloc del grup la qual cosa significava l'ascens automàtic per al primer club llucmajorer.

L'èxit esportiu arribava com a un preàmbul d'història futbolística amb motiu de la celebració dels Campionats Mundials de Futbol al nostre país i en els quals i de manera curiosa coincideixen en la nominació l'equip llucmajorer i el seleccionat de l'Estat. Lluçmajor es vol sumar al succés quant a haver recobrat una categoria perduda mereixen les mambelletes i la felicitació per l'esforç realitzat.

Un cop aconseguida la meta proposada quan es va iniciar la campanya i un cop apagada l'eufòria i renou de la traca festiva, arriba el moment de la reflexió. Directius, socis i simpatitzants s'han de demanar si resulta convenient que el C.D. "España" militi a la categoria nacional.

El grup balear, format amb criteris geogràfics, ha conformat una devaluada Tercera Divisió quant a la categoria del futbol que en el que es practica i que, exceptuant alguns equips concrets, es diferencia molt poc de la Regional. Unicament el capítol de despeses sofreix una considerable es-

calada motivada pels costos fixatges, desplaçaments i dietes arbitrals.

Per equilibrar la balança només queda elevar els preus de les quotes dels socis i els de les entrades, repercutint tot això ben directament sobre el sofert aficionat que es sent atret pels colors representatius de ca seva. Amb tot això, sempre resulta insuficient, i al final de la temporada, el president o directius han de recórrer al talonari bancari per complir els compromisos econòmics que s'han adquirit.

Indubtablement així com està estructurat el nostre futbol, depen de l'anomenat "cavall blanc" per a la seva supervivència.

Tampoc no podem oblidar el poder d'atracció del Mallorca que es converteix en competidor que lleva aficionats o allò que ve a ser el mateix, de persones que passarien per taquilla i més a més quan Lluçmajor ha estat per tradició un feudo de seguidors mallorquinistes.

Ha arribat idò el moment de la planificació. La nova categoria sempre agrada però si no suposa un autèntic descalabrament econòmic. Els futurs fixatges han de ser examinats amb lupa i sobretot, s'haurien de conservar el màxim nombre d'integrants de la plantilla de la pròpia cantera. En definitiva, no tirar la casa per la finestra impulsats per una eufòria triomfalista i sobretot, tenir present la conjuntura actual de la nostra vila.

Lluçmajor ja no és la ciutat potent i esplendorosa. Les nostres fàbriques tanquen les portes mentres augmenta l'atur i els aficionats, per molt "forosos" que siguin, ara no poden destinar elevades quotes —per ventura si ho feren altre temps— per donar suport al C.D. "España" quan les són indispensables per al seu pressupost domèstic.

NOTICIES LOCALS

EXPOSICIO DE DISENY A L'INSTITUT "Ma. ANTONIA SALVA"

El passat mes de juny es va inaugurar una exposició de disseny a l'Institut de batxillerat "Ma. Antònia Salvà", amb la finalitat de retre un homenatge a la indústria del calçat, tan arrelada en el nostre poble. En la confecció s'empraren el dibuix, el "collage", l'escultura en guix i en cartó i els realitzadors foren els alumnes de Dibuix i de disseny, dirigits per la seva professora M. Lluïsa.

En aquesta exposició el factor dominant era el color blanc com a fons a les obres exposades i amb

la funció de difondre la claror i escampar la llum.

La sala es dividia en dues zones triangulars, una de colors i l'altra en blanc.

De l'1 a l'11 de juny passaren quantitat de llucmajorers per veure aquesta curiosa exposició i tota la tasca que representa fer un treball col·lectiu.

PREMI LITERARI PER A UN ALUMNE DE L'INSTITUT DE FP

El mes passat es concediren els premis del certamen provincial que havia convocat l'Institut d'Estudis Balearics per als estudiants illencs de BUP, COU i FP sobre la figura de Llorenç

Riber. El 1er. premi, de 25.000 pts. fou pel treball: LLORENÇ RIBER I LA SEVA OBRA EN PROSA de n'Antoni Mayol, montuïrer i alumne de l'Institut de FP de Lluçmajor. La convocatòria del concurs s'havia fet amb la intenció d'estimular l'interès per la investigació i el coneixement dels autors mallorquins.

Creim que es prou important guanyar un premi

provincial i també per l'esmentat institut és molt important poder donar a entendre a tots que no només tractam, als nostres centres una formació estrictament professional. La formació integral i cultural hi té un lloc, encara que molts no s'ho creguin.

Per això mateix, Toni, en nom de tots: Enhorabona!

Coloma.

Nous cursets de natació

Campanya: Nedar es salut

Després de l'èxit de l'any passat, en la "campanya de promoció física-esportiva" en la qual una de les modalitats era la natació, l'Ajuntament de Lluçmajor, en col·laboració amb el Consell Superior d'Esports, es disposa a organitzar ara "NADAR ES SALUD". Aquesta prova de promoció esportiva es celebrarà a la piscina de "Ca'n Mariano", del 5 de juliol al 10 de setembre,

diàriament, de les 10,30 h. a 12,30 h. (exceptuant els dissabtes i els diumenges).

Les seccions seran per a alumnes de Lluçmajor, a partir dels 5 anys, impartides per monitors titulars.

INSCRIPCIONS: A l'Ajuntament, des de les 19 h. - 20,30 h. pagant 250 pts. per a la duració total del curs, i hi va inclòs el seguro de la Mutua General Esportiva.

EL DINAR DELS "QUINTOS DEL 62"

El passat dia 29 de maig es va fer a "Ca's Busso" el dinar dels quintos de l'any 62. Va ser una agradable trobada d'uns companys, molts d'ells feia anys que no s'havien vist. La festa es va desenvolupar entre rialles i bromes, recordant el temps passat.

Varen acordar repetir el dinar cada any. De l'organització s'encarregarà, com ha fet enguany el Sr. Julià Pacheco, al qual se li oferiren nombrosos col·laboradors.

Pensament pre - autonomic

La vull, és ma gran amor,
em té el cor pres.
Es ma més gran il·lusió
dorm dins el bres.

La vull, però no m'agrada
la criatura;
veurem si serà agraciada
o sens ventura.

Serà nescuda de pares
que no la volen.
Ja sé que té moltes tares
i al cor me dolen

No serà una bellesa
ni massa gran;
molts la seva infantesa
no comprendran.

Son cos serà malgarbat
—filla petita—,
però podrà ser endreçat
amb qualche fita.

Son cap no serà agradós
—part de concens—,
sos braços molt curts tots
dos
—tu ja m'entens—.

I ses cames també ho són
massa curtetes;
no podrà anar pel món
tirant cossetes.

Com pot sortir avenguda
i no malmesa
si abans de ser concebuda
fou compromesa.

I llavors quan torni gran,
si Déu ho vol,
tots els fadrins la voldran
a son redol.

Això si, ella anirà
ben enjoïada
i pareixerà que va
ben disfressada.

Hauríem volgut que fos
la més galana
Ha estat parida de dos,
de mala gana.

Quan veis que la somniava
amb gran delit,
i massa d'ella esperava,
me sent ferit.

Diuen que molt aviat
ja la passen;
els padrins hauran estat
qui la manegen.

Prest l'hauran de batejar,
quina alegria!
Aquest nom li han de posar:
Autonomia.

Petit-Menut.

El joc de les sentències

Jaume Santandreu

1.- Si manteniu uns carrers on no s'hi pot viure, al
manco després no ens demaneu que hi sortiguem a fer-hi
festa.

2.- Imaginau-vos si esper poc de la gent, que n'hi ha
que encara em sorprenen per bé.

3.- Si vas calent, res trobaràs indecent.

4.- Si em demanes que em despulli, senyal que encara
no som amics.

5.- T'has excusat dient que la muntanya era esquerra,
quan tu saps ben bé que el gran impediment era que tu
anaves travat.

6.- Arribar a fer-ne befa és la millor tissana contra la
por.

7.- Si no et vols equivocar —quan posis el sexe en
joc— Serva la llei del menjar: —Ni massa, ni massa poc.

8.- El llit ha confegit moltes coses, però també ha
trencat molts de miralls.

9.- Si vols aclarir la fi —que cerc en cada tornada
has de sortir del camí —i prendre per la camada.

10.- Esper morir sense estrenar el mot més detestable
del nostre vocabulari: avorriment.

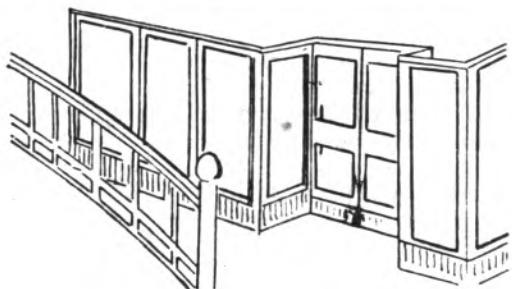
MOTOR DIESEL
Y GASOLINA

TALLER

Berton

Carretera Campos, s/n
Teléfono 66 08 92

LLUCMAJOR (MALLORCA)

FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS

ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

S'Arenal**Notícies diverses****LA TEMPORADA TURÍSTICA**

Poren dir que la temporada turística està ja funcionant a tope. La majoria d'hotels tenen ple. Molt d'ambient pels carrers i en particular en les hores de més sol, la platja queda repleta de turistes disfrutant dels nostres encants, la mar i el sol i diguem que les arenes apareixen cada dia dematí totalment netes. La "Platja de Palma" (Llucmajor i Ciutat) està de cada dia més ben atesa i això és molt important i digne de la major felicitació.

També les aigües de la mar estan essent analitzades diàriament i els Ajuntament respectius vigilen que les respectives depuradores funcionin amb regularitat

Per Tomeu Sbert.

i inclús el de Llucmajor pretenen fer una important millora a l'emisari d'emergència, per si per qualsevol motiu inesperat sortissin problemes que poguessin dur trastorns a la indústria hotelera.

Pareix ésser que la temporada turística 1.982 serà, en general bona, és evident que la nostra ampla zona ha aconseguit una certa categoria internacional que volem reflexar.

¿QUI ES EN LLUIS RIU MASMITJA?

El promotor de la cadena hotelera Riu's, Lluís Riu Masmitjà rebé fa unes setmanes la Medalla d'Or al treball, imposició que estigué a càrrec del Ministre Santiago Rodríguez Miran-

da, en el Govern Civil i en presència de les autoritats provincials.

¿Qui és en Lluís Riu Masmitjà? Es tracta d'un home nascut a Gerona l'any 1.908. Fill de pagesos, guardà ovelles fins al 13 anys d'edat. Després marxà a Olot on treballà de ferrer durant 4 anys. Després actuà com a xófer i mecànic durant 8 anys. Arribat l'any 1.936 ha d'acudir a la guerra.

Actuà com a porter de l'edifici de la delegació d'Hisenda, a Barcelona. Després creà un negoci de fruites que mantén fins 1.950 en que se'n va a Venècia. Allà conegué l'indústria hotelera explotant un hotel amb la seva família. Regressà a Espanya i ve a S'Arenal i amb una visió fabulosa de futur compra l'hotel

San Francisco el que renovà poc a poc. En 1.965 inaugurà l'hotel Obelisco. En 1.969 inaugurà el Concordia. Un any després posà en funcionament l'hotel Sofia i successivament els hotels Festival, Bali, Río Bravo, Niàgara, Caballero i algun altre les construeix o les explota industrialment.

Es diu que l'empresa Riu's és modelica en organització i possiblement ara, en plena temporada d'estiu en compti en quasi el millar de llocs de feina i on els obrers es troben a gust, ja que els conflictes són quasi desconeguts a l'anomenada empresa hotelera.

Enhorabona, una vegada més, per la imposició de la dita Medalla d'Or.

**COMERCIAL
BORN**

**EL VISITAREM
EN
BREVETAT**

Carrer d'es Born, 23

Tel. 66 06 36 LLUCMAJOR

PATRIA MIA

Jo te cant, Llucmajor, per tà noblesa;
i et canta mon cor tot inflammat.
Tu fores mantell de ma infantesa,
i ets per lo meu cor molt estimat.

Record bé les carícies que tu em dares,
i les cançons amb notes de bressol,
i aquell mantell blanc amb què m'abrigares
i els vius resplandors de raigs de sol.

Oh benvolguda pàtria de ma vida,
blanca d'amor com l'ametler florit,
mai el meu pensament... ja mai t'oblida

I a pensar en tu l'enyorança em convida.
Des d'un llunyà racó et veig condormida
i... somniant-te jo qued adormit.

S'Illot,
Pere J. Montserrat.

Contestació al darrer comunicat d'UCD Local

Benvolguts companys. Em complau molt poder dirigir-vos altra volta la paraula. Sent que no pugi esser com abans, quan coincidíem amb la nostra problemàtica, que no era més que la del poble. Perquè les divergències vostres i meves no han estat mai d'ideologia, sinó de llur pràctica.

Si jo vaig fer un servei públic accedint a la petició d'una entrevista per a aquesta digna revista llucmajorera, vosaltres (un o dos?) ho agafareu tan tort i mal entès que la ràbia emmagatzemada de temps enllà va sortir incontrolada.

Si voltros pensau que heu de dirigir-vos a mi només, estau molt equivocats. Jo vaig fer de portaveu únicament i res més. Jo no crec valer tant com per fer-me mereixedor de dues planes d'aquesta revista i dels vostres elogis. Molt agraït, doncs, per les vostres educades consideracions.

Si vosaltres, en la pretensió d'aclarir la política que tan embullada teniu, heu de fer declaracions públiques INCOMPLETES per a salvar l'honor és que poca raó vos queda ja. Quan la raó és clara no precisa d'aclarir-la. Les veritats a mitges no són dignes de ningú i menys de polítics.

DECLARACIONS CONFUSES I INCOMPLETES

Vostès, diuen, que poques coses podia aportar a un comitè on vaig assistir quatre sessions. Aquest és l'argument en que preteniu justificar la vostra postura. Si jugau a política, jugau bé, no digueu ses coses a mitges. El que vostès no han dit, és que vaig assistir molt abans a bona part de tots els anteriors comitès, com altres companys nostres, de tots. Fins i tot em cap la satisfacció d'haver inaugurat el partit a Llucmajor i d'haver participat també a altres ac-

tes i debats públics. De llavors ençà la cadira reservada a UCD roman solitària —On teniu amagada la vostra representativitat?

Cada setmana ens veïem i tractàvem els problemes de la Ciutat. Poc a poc aquestes bones intencions degeneraren, degut a que els acords del comitè NO es complien. Sortiren els primers enfrontaments verbals, política dialèctica que els caps de fila no estaven disposats a reconèixer com a constructiu. I seguïeu endavant, l'equip municipal cap a un lloc, el comitè per un altre.

Aleshores començaren a sortir dues parts diferenciades pels seus objectius: l'equip municipal i el dels qui propugnàvem una millor transparència i més fets. Aquest grup, nascut espontàniament, és a dir, fruit dels continuats errors i promeses incomplides, no podia estar més temps dintre d'un comitè on s'enten la demagogia política com a prometre i no complir, o es confon la democràcia en l'engany o la coacció dissimulada. I si no ho pensau així ho podem preguntar a d'altres membres encara d'UCD.

Vostès, senyors, del comitè, firmants d'una carta de la que desconexeu els seus orígens històrics, heu estat hàbilment enganats per la vostra consciència manipulada. Cal reconèixer-ho així i les coses seguiran pel mateix camí mentre no jutgeu les coses amb criteri personal i més coneixement de causa.

Mantenc el que sempre he dit de que la "Democràcia consisteix en el respecte mutu". Alguns de vosaltres no ho pensen així. Si no preguntau-ho a altres homes de seny presents a algunes llastimoses sessions de comitè.

I ja que parlau de respecte mutu, que no vos recorda del Sr. Secretari d'UCD, senyor Joan Maes-

tre, quan fou obligat a dimidir del seu càrrec de secretari per haver criticat per escrit la feina de l'equip municipal del Sr. Batle?— Hagué de presentar la dimissió més aviat que de pressa, i el batle estava prou enfobiolat amb el seu secretari. I és que dos galls dins un galliner no canten bé.

Poc respecte mutu aquest. Tot un secretari dimittint pels seus majors per haver dit la seva part de veritat, denunciant ben fort la mala gestió municipal. Qui dubti d'això que llegeixi les esmentades declaracions si les hi deixen.

De labor cultural no tenia cap excusa que posar. Digau el que heu fet i no cerqueu excuses de mal pagador.

REUNIONS I SOPARS

Es un fet cert que els europeus i altre gent solen sopar. A vegades més bé i d'altres no tant. Sapigueu, doncs, que si ens reunim quan les nostres obligacions ho permeten i ve l'hora de

sopar, solem sopar. —O és que vosaltres no sopau?— Al menys així ho sembla.

Esper que en tornar dirigir-vos a aquest grup que gustosament vaig representar a la passada entrevista ho faceu AMB RESPECTE MUTU, amb menys ironies avorrides i de mal gust. I si no en sabeu cerqueu un altre secretari redactor, que vos faci quedar millor. Pensau que aquest grup nostre, com tots els altres i el seu, té la mateixa dignitat i drets que el vostre comitè.

I per acabar aquest assaig de rèplica res més que desitjar-vos lo millor pel bon govern de la institució que representau, en benefici del sofrit poble, i oferir-vos l'ajuda dessiteressada que si és en bé de tots no dubtarem en dur a terme. Sobre política val més no parlar-ne més. El poble és millor jutge que el comitè d'UCD i tots plegats.

Joan Salvà Caldés, amb el vist i plau dels altres components del grup escindit.

LLEGIU CADA MES

S'ARENAL

DE MALLORCA

Invasors a l'Ajuntament ?

Sí, maldament paresqui mentida, hem arribat a la conclusió que certs membres del nostre consistori no són més que invasors d'altres mons.

Pareix esser que uns venen d'un planeta que segons ells estaria al centre de la nostra galàxia. Es el grup més nombrós. Els altres pro-

cedeixen d'un planeta més llunyà situat més a l'esquerra.

De tot d'una lluitaven els uns contra els altres per aconseguir dur a bon fi el que deien voler (s'entengui el bé del poble). En aquest primer període de la dominació extraterrestre, no ens havíem adonat del que

Ca'n Tia Taleca

Restaurant

Menú

Arros brut

Arros sec

Sopes de matances

Porcella rostida

Anyell rostit Ca'n Tia Taleca

Pom amb col

Frit mallorquí

Escaldums

Calamares fregits

Saluó adobat (estil nòrdic)

Emperador

Rap

(i tot tipus de peix d'encàrrec)

Sobrassada amb uel

Gelat amb uel i nous

Coca d'Alaska

Gatò i gelat d'auetlla

Foruatges

Fruita del temps

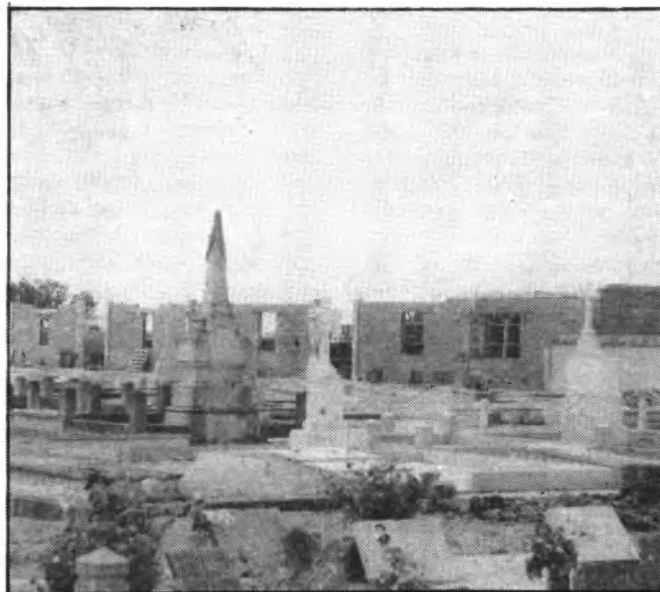
Cagues gelades

Grèixerera de brassat amb avellanes

Copa C'au Tia Taleca

I tot això amb gran surtit de vins catalans, de la Rioja i Xampans!

Carrer de Campos. Tel. 660279

passava, si bé és ver que trobarem anormal el que sempre duguessin els uns i els altres la mà esquerra dins la butxaca.

Veient ambdós grups que amb les lluites que tenien entre ells no feien cap passa endavant, es juntaren per fer el que deien pretendre (s'entengui el bé del poble). En aquests moments tots els invasors varen treure la mà esquerra de la butxaca i varen veure horritzats com quasi tots tenien un dit dret, però aquest no era el petit com els invasors de la TV sinó que era l'index.

Quan ells varen veure això varen estar tots contents, ja que a més de coincidir amb els fins que perseguïen també estaven d'acord amb els medis a aplicar el dit.

Des del pacte fins ara hem vist lo bé que ha funcionat el sistema del dit, malgrat que no sempre hagi estat en bé del poble, i a les planes d'aquesta revista ho hem denunciat i ho continuarem fent fins que els invasors s'envagin, arrufin el dit o si no poden, se'l tallin.

Vegem quina ens l'han feta aquesta vegada.

Es fan al cementiri 602 nous nínxols sense cap classe de plànols deguda-

ment realitzats (Els extraterrestres prediquen amb l'exemple)

Aquests nínxols seran venuts, els individuals a 45.000 pts. i els dobles a 65.000 pts. cosa que representa més de 30.000.000 pts

I a una obra d'aquesta quantia, continuant amb l'actuació que els caracteritza, i menyssestant als altres picapedrers i el dret d'igualtat d'oportunitats s'ha donat a dit.

Com podeu comprovar el "dit" dels invasors és implacable, no s'atura per res, i continua cometent injustícies, afavorint a uns i marginant els altres.

A més aquest sistema d'adjudicació d'obres dona possibilitats d'enteniments entre les parts, cosa que tota entitat rectora dels interessos dels altres ha d'evitar.

La cosa no pareix molt neta. Dins del mateix Ajuntament els comentaris no són massa bons. Els del planeta central diuen que és cosa del cap del de l'esquerra, mentre que aquests diuen que l'únic cap que hi ha a l'Ajuntament és el del planeta que té majoria i aquest és el responsable de tot el que allà es fa.

Si vols la pau, no preparis la guerra

OBJECCIO DE CONSCIENCIA AL SERVEI MILITAR

Tots parlem de la PAU, tothom cerca d'una manera o de l'altra una societat fraternal, però la violència es projecte de moltes maneres dins les nostres relacions.

I emperò...

Què passaria tots els homes anunciassin que des d'ara no participarien a cap operació bèl·lica? La transformació radical del món seria una realitat.

Els ESTATS no tendrien capacitat d'iniciativa bèl·lica i així l'amenaça d'un conflicte armat desapareixeria. Però demanàs qui ha pensat en tal UTOPIA? Potser que hagi llegit o sentit alguna cosa referent a joves que ens negam a fer el servei militar: els OBJECTORS DE CONSCIENCIA. Els motius que ens duen a això són molt variats: uns es fonamenten en l'ideal religiós, altres en conviccions polítiques, filosòfiques, humanistes... Es critica llavors la "carrera d'armaments", la guerra com a crim contra la humanitat, la injustícia com a font de violència, etc.

Ens parlen de la DEFENSA contra un enemic exterior, però per a nosaltres no col·laborar amb l'enemic o el supost invasor és la nostra proposta

de defensa. L'anomenada DEFENSA POPULAR NO VIOLENTA.

A més pensem que l'enemic real no és el suposat invasor; la invasió que patim és la injustícia, l'opressió, la misèria, la carrera d'armaments... i contra "ell" volem lluitar tot declarant-nos avui OBJECTORS DE CONSCIENCIA, propugnant SERVEIS CIVILS AUTOGESTIONARIS i en la lluita quotidiana devora els oprimits.

Què proposem? Substituir el SERVEI MILITAR per un SERVEI CIVIL per la PAU.

Com? En lloc d'anar al SERVEI MILITAR (la Constitució reconeix formalment aquest dret humà), si vols dur a la pràctica una lluita per la PAU, si no tens un "esperit militar", si no vols ésser una màquina d'obeir, si no vols utilitzar la violència ni col·laborar amb les institucions que la fomenten, si no vols ésser "mozo", tens una alternativa: declarar dins el teu reemplaçament, abans d'entrar dins files la teva condició d'OBJECTOR DE CONSCIENCIA.

SI VOLS LA PAU NO PREPARIS LA GUERRA.

Ens trobaràs a:

C/ Seminario, 4, 1er pis.
local 152 dimarts i dijous de 6,30 a 9.
CIUTAT.

Salvar la llengua, salvar el país

Aquest és el títol de la Campanya per a la Normalització Lingüística del Català a Mallorca, proposada per l'O.C.B.; C.I.E.M.E.N. i els Departaments de la Facultat de Filosofia i Lletres i de l'Escola Normal.

Aquesta campanya pretén: d'una banda informar de la situació actual de la nostra llengua i, de l'altra, en paraules textuais dels organitzadors, "d'estimular l'orgull dels parlants de la llengua pròpia (...) amb la finalitat d'estendre més l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits i en totes les ocasions".

Fent una mica d'història, podem adonar-nos de la importància d'aquesta campanya: des de principis del S. XVIII (Decrets de Nova Planta), fins el 1978 (data de la Constitució), tot varen ser lleis prohibitives de l'ús de la nostra llengua (el 36 es prohibeix el català als noms de cooperatives..., l'any 40 es prohibeix en cartells, noms comercials...; l'any 1957 s'obliga a inscriure els noms personals en castellà, etc...).

Encara que la Constitució posa fi a aquestes barbaritats, continuem tenim una "llengua de l'imperi" i les altres en funcions ben secundàries. Fins als anys del

"boom" turístic, amb el qual s'afavoreix la immigració a les nostres Illes, Mallorca havia estat una comunitat unilingüe, però amb la massiva arribada i instal·lació de peninsulars, la llengua castellana s'imposava encara molt més i, com a conseqüència (?), en comptes d'afavorir l'aprenentatge del català als immigrants i integrar-los d'una manera lliure i espontània, el que fèrem va ser abocar-nos nosaltres cap a la seva llengua, emprar-la a tot arreu, fins el punt de trobar que "feia bo" com ho creien les famílies benestants mallorquines que inculcaven el castellà als seus fills per unes raons tan banals com la "d'evitar-los possibles confusions amb la llengua de l'escola".

Nosaltres, com els promotors d'aquesta Campanya, demanem també: Quin ús fan les nostres Institucions de la nostra llengua? En quina mesura l'empren?

Una normalització lingüística vol dir USAR LA LLENGUA PER TOT: al carrer, al comerç, a la burocràcia... i si no ho feim així, tindrèm una llengua que esdevindrà com el llatí i li direm MORTA.

Catalina Font.

BAR MENJAR CASOLA

GRAN VIA

TEL. 66 01 63
LLUCHMAJOR

**PREPARAM
PLATS
PER
DUR-SE'N
PAELLES D'ENCARREC**

**Muebles
JAUME**

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

Mestre Antoni "Lleó", glosador Llucmajorer (i III)

En el decurs de la recollida d'informació sobre mestre Lleó una qüestió de primordial importància ens preocupava: el trobar "plaguetes". De fet l'interès en la persona de mestre Antoni neixia del coneixement d'un recull seu de gran qualitat: "Unions y desunions/ de fets moderns y antics/ posat en varias cançons/ d'hon poren prenda llisons/ ets homos grans y petits/ escritas en mallorquí/ per Toni Garau/ natural de Llucmajor/ Tercera edició/ Palma/ Estampa de Felip Guasp/ 1.896". No coneixiem altra publicació seva i la possibilitat d'identificar-ne alguna nova era certament atractiva.

Alguns dels nostres informadors, en concret Rafel Taverner i Salvà a) "Lleó i Macià Oliver i Servera a) "Mestre Macià" (de 70 i 71 anys, respectivament, aleshores), recordaren endemés d'"Unions i desunions" dues "plaguetes": "Mundans i Mundanes" i la "Història d'En Mal Demana". Anys després d'aquesta investigació (duita a terme durant l'any 80) el professor S. Cardell ha tingut accés, gràcies a l'amabilitat de J. Castell, a un llibret folrat de pergamí que conté dos "glosats": el primer es titula "Una Herència" (sic) i comença amb uns mots que personalment vaig recollir oralment fa dos anys i que identifiquen l'opuscle amb la "Ha. d'En Mal Demana":

"El qui vol sentí lletji
s'histori den mal demana
qui'n bon fruit i molta gana
no'l va poré sebori". (sic).

I el segon duu a la capçalera els mots següents: "Advertencis a fredinas/ a sas viudas i casadas/ y en ets homos qu'a vegadas/ per curá sas tropesadas/ no se troban medicinas". Més avall es troba la data d'impressió, 1.881, i el lloc, Palma. I si encetam la lectura de les gloses dels primers mots ens adverteix l'autor de que el text conté "un discurs per los mundans". Es tracta, evidentment, dels "Mundans i Mundanes" al que es referien els nostres informadors. D'aquesta segona part de l'opuscle n'existeix una altra edició probablement posterior (en tenim còpia parcial sense data ni nom de l'autor).

Conseqüentment cap de les dues "plaguetes" de que venim parlant presenten el nom de

Es Corral de ca Mestre Antoni Lleó

l'autor (cosa ben freqüent en publicacions d'aquest caire popular) i per tant, mentre altres investigacions més profundes o més venturoses no destrui més materials editats, només podem parlar de l'aplec "Unions i desunions..." quan tractem de l'obra escrita de mestre Antoni Lleó.

A continuació transcriurem un text de les estrofes que integren l'esmentada obreta sense intentar-ne tan sols la interpretació o l'estudi formal amb la sola pretensió que el lector pugui fer-se una idea de la qualitat literària del text. En relació a les transcripcions convé advertir que, en funció d'una fàcil lectura per a el lector actual, tan sols hem adequat l'ortografia a les normes vigents, retocant mínimament la puntuació, però amb un respecte total al lèxic (conservant intactes els castellanismes, vulgarismes i fins hi tot localismes, incorreccions totes elles de no gaire difícil solució si aquest fos estat el propòsit). Cal fer especial menció a la qüestió de l'article, ja que es comprovarà que les formes "es" i "el" conviuen en total harmonia en el text original. També hem de deixar constància de la subjectivitat de la selecció i de que el nostre gust fora la reproducció íntegra de l'obra de mestre Lleó.

"Unions i desunions..." és una peça que està integrada per un conjunt de 102 estrofes (majoritàriament fusió de dues quartetes heptasil·làbiques amb dues rimes consonants de disposició croada, a b b a a b b a). Tot al llarg del seu discurs mestre Lleó desenvolupa una

sèrie de reflexions sobre uns "fets moderns i antics", es concentra en el passat i el present oferint la seva particular opinió sobre la circumstància vital en que l'home es mou com a membre que és d'una societat no caracteritzada precisament pel domini de les virtuts sobre les injustícies.

S'inicia el llibret amb la salutació típica (i tòpica) dels glosadors quan obrin els seus recitals, són paraules a mig camí entre la invocació a Jesús, a la Verge i als Sants demanant adjutori i la falsa modestia; des del mateix començament però ens assenyalen el propòsit i presenta el plà de l'obra:

1.- Per dirigir-me, voldria
s'assistència del Senyor,
es sebre de Salomé
i sa gràcia de Maria;
veiam si a entendre daria
a tota sa nació
es ram de confusió
que hi ha entranyat en el dia.

2.- Des de la creació
del món fins a lo actual,
observant el bé i el mal
vull fer apuntació,
reparant culpa o raó,
lo que toca a cada qual,
sense parlar parcial
per ninguna nació.

S'estén en la consideració d'aspectes de la Creació del món, el pecat d'Adam i la problemàtica de Cain i Abel. Ja des del començament, cosa que es mantindrà al llarg de l'obra, es mostra el caire reivindicatiu —en defensa de l'humil i menyspreu del poderós— i social de mestre Lleó:

8.- Déu fé Adam cultivador
de tot aquest món creat.
De la mort i del pecat
qui és nat té sa partió.
Però de l'herència, no
he coneguda igualdat,
i el pobre està trepitjat
com es fems d'un carretó.

Una volta tractats els temes bíblics amb un cert ordre cronològic —arriba fins a la Crucifixió— es dedica a la reflexió sobre les circumstàncies actuals ("fets moderns") deixant de banda les qüestions historicistes per fixar-se sobretot en els profunds problemes de convivència, explotació, injustícia o hipocrisia en que l'home està inmers:

27.- D'Orient a Occident,
el món d'extrem a extrem va;
un vol peix, s'altre vol pa
i tothom viu descontent,
i si Déu omnipotent
propte no alça sa mà,
sa sang córrer se veurà
semblant d'un riu o torrent.

Concreta molt més en qüestions socials referides al nostre propi país, i és, pot ser, aquí on la inspiració arriba a les màximes fites:

30.- D'Espanya és pretensió
que el germà amb germà se mat,
això és una crueltat
que usa amb sa nació,
perquè el poder i l'honor
comporta i ha comportat,
que no haurà considerat
que serà lo venidor.

31.- Si sa nostra nació
fos tan firme com el Sol
qui tresca i passa de vol
i no perd direcció!
De tanta desunió
ja no fa llum es farol,
i el ric sang del pobre no vol,
és raó o no és raó?

32.- Espanya, Espanya
espanyada.

Si Déu no alça la mà,
com altre temps t'has trobada:
la impietat s'és posada
amb s'heretgia a la par,
tirant a fer desbocar
si hi ha cap persona honrada.

33.- A Espanya hi ha un lleó
antic i fort de barram
i som molts qui l'engreixam
amb ses gotes de suor.
I amb sa contribució
de sang, força li donam,
i si no mos defensam,
matarà sa nació.

34.- Una força de valor,
com sa veritat provada,
dins Espanya l'han pagada
doble, s'entén de bastó;
però sa mentida no
és estada rebrotxada,
coberta i respectada
entre los amos d'honor.

35.- Fa temps que sentida a dir
que a Espanya un lleó dormia;
i ara d'avui en dia
no dorm ni deixa dormir.
No sé si és p'es mal camí
que ha pres una antipatia
que gens no m'admiraria
que arribàs a abolir.

42.- Dins Espanya s'afigura
una llei d'un fals paper
Per ses altres parts no ho sé,
però en aquesta és segura:
que amb cent cans i una fura
si cerquen homo de bé,
per servir llum vertader,
no se'n troba una cintura (sic).

43.- El pobre passa fortuna
per sostenir el gran estat
i, en tota calamitat,
de deu dies, nou dejuna,
sense trobar persona alguna
que d'ell tenga pietat;
esclau com si està penjat
a sa marca de sa lluna.

49.- Sa màquina des dogals
per penjar sa nació
és feresa i causa horror
entre els homos parcials:
per sa clovella, legals,
i viceversa es bessó.
Per cada treballador
hi ha dotze majorals.

La majoria d'aquestes
cançons foren recollides de viva
veu pel P. Ginard i figuren al
Cançoner Popular de Mallorca
com a mostra de la seva popularitat.

No es cansa d'atacar la falsedat
i fa una crítica àcida de
les aparences de dignitat o
noblesa sempre a la defensiva
dels sotmesos:

52.- Servam es deu manaments
per modo o per colors.

Ja no feim divisió
es bons amb sos més dolents.
Presentant es documents
cor franc, fora passió,
en poca distinció
tots estarem a un temps.

53.- Comtes, marquesos i dons
servant ses escorretjades
és molt que hagen comportades
destruir ses nacions.
Han fet el joc des "voltons"
xupant ses bones tallades
i ses costelles pelades
les deixen pes corpetons.

56.- El pobre agricultor
és quedat descarnissat,
perquè no li han deixat
dins ca seva ponedor.
En bonança i en maror
nit i dia ha treballat
i es producte és estat
per s'"empleat" i es senyor.

L'obsessiona la beateria
falsa:

61.- Beatots de llei vedada,
místics, los veureu passar
amb un rosari en sa mà
i sa pistola amagada.
Succeeix molta vegada
que pel pròxim amar
"su" es cor, li cerquen clavar
sis pams de fulla "afilada".

I com que mestre Lleó
està convençut de que el saber
allibera i és un dels camins
possibles de redistribució social
aconsella anar ulls espolsats:

73.- De l'ignorant enganat
ja no és com en temps primer,
perquè sap més el porquer
que l'amo que l'ha llogat.
I si és un poc animat
i pren ses brúixoles bé,
de qualsevol cavaller
és capaç a fer mercat.

I aconsella:

75.- Segons el sant posen murta,
segons el corredor el cós,
fugiu de lloc perillós
si el diable vós insulta.
Garrot llarg i corda curta

fa dur es llum més generós,
si ho trobau dificultós,
reparau lo que resulta.

No dubtant en afirmar
una veritat que a tans d'anys
vista ens sembla devia esser re-
volucionària en aquell temps:

82.- Sa essència de sa noblesa
prové des call de ses mans.
No s'apega a "holgasans"
ni en "vagos" de cap finesa,
l'Espanya es veu compromesa
sobre aquests particulars,
maten germans amb germans,
tots d'una naturalesa.

I clou el seu discurs amb
no gaire optimisme:

99.- Es peu de sa jovintud
ja no cap dins sa sabata.
No sé el món com no s'esclata,
batud i altre batud,
ningú es vol donar per vençut:
qui té vint vol vint-i-quatre,
i si es vell hi vol combatre
s'ha de donar per perdut.

100.- Ses bones lleis se
dobleguen,
o de caire o de través,
mala bèstia és l'interès,
si no hi són enmig s'hi freguen.
Estrany molt que no coneguen
que el món va a fer un excés,
per qüestions de diners
se perd sa fe i tots trafeguen.

101.- Això és un pla que ha tirat
un pobre de cap i manya.
I té comparada Espanya
a un llum de fe apagat,
o (a) un verí inflammat
de l'escorpió o l'aranya:
qui té culpa arruix sa banya
"antes" que Déu no s'enfad.

102.- Això són ànsies dictades
d'Antoni Garau i Vidal,
de Llucmajor natural,
Avengudes o errades,
són obres examinades
damunt el bé i el mal,
qui no compra no sap que val
fins que els ha experimentades.

Miquel Sbert i Garau,
Juny 1.982.

**FACI LA PROVA AMB
HORIZON**

TALBOT
SERVICIO OFICIAL

JUAN RAMON CLAR

VENDA DE
VEHICLES
USATS

TALLERES MARINA
C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

RESTAURANT GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

La lluita d'ICONA i el Consell contra els incendis

"L'any passat a Lluçmajor es cremaren quasi 7 Hes."

A rel del conveni firmat entre el Ministeri d'Agricultura i el Consell General Interinsular per a la prevenció i extinció d'incendis forestals que cobreix del gener de 1980 a desembre de 1983, se pretén una acció coordinada entre els dos organismes. Durant aquest plaç el Consell s'anirà fent càrrec fins a assumir la màxima responsabilitat de l'extinció per terra, i l'ICONA assumirà les labors de vigilància i cobertura aèria.

Per Reial Decret 22/6/1979 se declararen certes comarques de Balears com a zones de perill d'incendis forestals. En promulgar-se el citat Reial Decret se crearen parcs i subparcs a determinades localitats de les Illes. Un d'aquests subparcs s'adjudicà a Lluçmajor. A partir del present any el subparc de Lluçmajor depèn directament del Consell.

En els parcs hi ha una dotació de 5 homes fixos més una quadrilla de reserva de 7 homes en els mesos de major perill. A cada subparc, 2 homes fixos i una reserva de 4 homes, tots ells equipats amb autobombes i vehicles tot terreny.

Quant a la dinàmica de l'organització podem distingir dues fases:

I) Procediment de prevenció.

a) ICONA manté una xerxa de vigilants dotats d'emissores de ràdio que, situats estratègicament, cobreixen totes les Balears. Fins l'any passat tots ells anaven connectats amb la Delegació provincial d'ICONA a través de la central de Randa. A partir d'enguany, els vigilants van directament connectats amb ICONA a través d'un enllaç repetidor automàtic situat en el mateix puig de Randa.

b) El servici funciona cada dia, de les 9 del matí a les 8 de l'horabaixa, des de l'1 de juny al 30 de setembre, però que si no plou s'allarga el plaç.

c) Se compta amb els serveis d'un Canadair CL-215 amb capacitat per a 5.500 litres d'aigua, des de l'1 de juliol al 30 de setembre. Aquests darrers anys també s'ha comptat amb una o dues avionetes Piper Commander, amb capacitat de 1.500 litres.

d) A més de les dels parcs subparcs de què abans parlàvem, funcionen durant aquest període 7 patrulles mòbils (5 a Mallorca, 1 a Menorca i 1 a Eivissa), dotades de vehicle, emissores i material d'auxili. Aquestes patrulles recorren ininterrompudament totes les illes.

II) Procediment a seguir en cas d'incendi.

1) ICONA dona coneixement de l'incendi al parc o subparc que correspongui. Al mateix temps s'avisava a la guàrdia civil més pròxima a l'incendi, al guarda forestal i a la patrulla mòbil que tenen assignada la zona, i a l'Ajuntament respectivament.

2) Si l'incendi ho requereix s'hi desplaça un tècnic d'ICONA (enginyer o ajudant), que se fa càrrec de la direcció de l'incendi.

3) Intervenció del Canadair a requeriment exclusiu del personal tècnic d'ICONA.

4) Si l'incendi requereix proporcions alarmants se posa en coneixement del Governador Civil, el qual pot sol·licitar l'ajuda de l'Exèrcit si ho considera oportú.

A continuació passam a oferir-vos unes dades estadístiques dels incendis a les Balears.

	Núm. incendis	Sup. Arbolada	S. Desarb	S. Total	S.M. incendi	T. Mitja
1.977	71	291	518	809	201	11,30
1.978	98	2.537	2.460	4.997	1.200	50,98
1.979	102	1.486	813	2.299	300	22,50
1.980	121	1.090	1.013	2.103	347	17,38
1.981	171	1.197	725	1.922	160	11,23

I per últim les dades referides al terme municipal de Lluçmajor.

	Has. cremades					
	Finca	arbolat	Desarb	Total	Duracio h	causes
1.978	S'Aguila	0,1	-	0,1	1	Intencionat
1.979	-Son Verí	-	1,5	1,5	4	Desconegudes
	d'abaix					
	-Son Mandivi	15	-	15	7	id.
	de d'alt					
	-Sa Torre	-	0,7	0,7	1	id.
1.980	-Son Verí	0,2	-	0,2	1	Negligència
	d'Abaix					
	-Es Castellet	-	0,1	0,1	2	Deconegudes
1.981	Urb. D. Mateo	-	1	1	1	id.
	-Son Verí					
	d'Abaix	0,1	-	0,1	1	id.
	-Son Verí					
	d'Abaix	-	4,5	4,5	1	id.
	-Galdent	1	-	1	5	Intencionat.

De tot aquest conjunt de fredes xifres deduïm que tant a nivell local com general han augmentat els incendis, si bé en conjunt ha disminuït l'extensió cremada. Ja és qualche cosa. Encara queda molt per cremar-se. Esperem, i per damunt tot lluitem, perquè això no passi. Encara que no ho parem, hi va la nostra vida.

Informació facilitada per ICONA.

Sebastià Coll.

Xerrades de cafè

CRISI

-Pareix que, enguany, s'anyada de ses ametles serà bona.

-Sí, però vaig conversar amb un propietari d'una finca de sa part de sa marina, i em digué que degut a sa sequedat, ses ametles no maduraran així com pertoca.

-Sí, lo més segur és que en lloc d'ametles tengue secals.

-Es lo més probable. I és ben trist el que està passant, perquè si de sempre sa terra de sa marina de Llucmajor ha estat molt ca per falta de pluges, figura't el que serà aquest any, amb sa sequedat és terrible i general a tot Espanya.

-Diuen que ets animals no tenen per beure ni per menjar.

-Jo no sé com estaran a altre pobles, però el que és a Llucmajor, pareix que mos han enviat una maldició.

-Això pareix, perquè a més d'una agricultura que va a manco, amb uns ametlers centenaris i arrabassadors, sa Indústria de ses sabates també s'enfonsa de cada dia.

-Sí, ja són, desgraciadament, moltes ses fàbriques que han tancat i ets homes que estan aturats.

-I no pareix que hagi acabat, sino tot lo contrari, perquè sa fàbrica Munar diuen que no té solució.

-Em pensava que amb s'ajuda dels 56 milions que tengueren de s'Estat, haver canviat a fora uns quaranta obrers que diuen que sobraven, sa cosa estava en camí de solucionar-se.

-Però pareix que es mal no venia, o vé, només dels obrers dolents, sinó que s'administració tampoc no és bona. Això de tenir feina, i no tener doblers, no ho entenc.

-Una vertadera llàstima, perquè ses sabates i sa fàbrica de "Can Pola"

tenen un prestigi i una qualitat reconeguda per tot Espanya, i guanyada en molts d'any de lluita i sacrificis.

-Això també em diu que no hi ha res perdura-

ble, i que tot s'ha de renovar i modernitzar.

-Tal vegada també sia que ses noves generacions de llucmajorers, salvant ses bones excepcions, no han tingut s'esperit empresarial necessari i a to amb es temps que correm, tant per modernitzar ses indústries deixades pels seus pares, com per fer-ne de noves.

-De totes maneres, s'ha de reconèixer que amb sa crisi actual, es preu rui-

nós de ses ametles, i sa singlonera de sa mal organitzada Seguretat Social, ser empresari, avui en dia, és molt arriscat.

-Sí, i per lo mateix, si no surten homos arriscats a Llucmajor, "el término más grande de Mallorca" es quedarà solament amb el terme, i un poble de mala mort.

-Ja ho està pereixent, ara, en alguns aspectes...
UN QUE ESCOLTAVA.

scorpio

discoteca

arenal • mallorca

L'ASCENS COM A COLOFO D'UNA TEMPORADA BRILLANT, A TERCERA

Ha arribat l'hora de donar al futbol de la nostra ciutat, el nostre tribut. Es el moment, sense cap dubte, de les enhorabones i felicitacions per a tots aquells que integren aquesta ben avenguda família del C.D. "España". Es la millor ocasió per celebrar el triomf de la recentment finalitzada temporada 1.981-82, que, segurament, es recordarà com a una de les més brillants dins l'ample història del Club.

Però abans de continuar amb aquest comentari d'avui que, vol esser un modest homenatge al nostre primer equip, facen una mica d'història que, encara que ja escrita moltes vegades, sempre és agradable de recordar:

Ca'n Llopis: local fundador del futbol Lluchmajorer.

En aquest local, l'any 1.923, pel mes de juliol, un grup d'aficionats assentaren les primeres bases del que seria el primer club de la nostra vila, que anomenaren "Club Deportivo Lluchmajorense". Volem mencionar el nom de D. Josep Noguera, com a primer president. Ens estalviarem els partits i resultats ja que d'això en parlarem a un número passat de la nostra revista.

Neixen nous clubs.

Corrien els anys 1.924-25 quan l'equip local prenia part per primer cop a la competició oficial que era dins IIIa. Regional. Per aquelles dates també es fundà el S.D. "Lluchmayor" que jugava els seus encontres al cap que més tard anomenaríem "El Velódromo". Més tard, i amb motiu d'un pleit federatiu, s'aturà tota activitat futbolística fins l'any 28 en què es fundà el "Lluchmayor F.C.". Pels anys 30-31, va veure el llum un nou equip: el C.O. "Lluchmayor" i la temporada 1.931-32 el club "Deportivo Lluchmayor" és l'equip titular del Camp del Monestir ja que el "Lluchmayor F.C." es va disoldre.

Després de la Guerra Civil, el C.D. "España".

Degut a la guerra civil, les activitats esportives quedaren interrompudes i després es creà un nou club: el C.D. "España" (1.939-40).

En aquest moment fou quan es fusionaren els dos equips (C.D. "Lluchmayor" i el C.D. "España") i es jugà al nou camp de Sant Francesc amb la consegüent desaparició de l'antic camp del Monestir. El primer ho-

C.D. LLUCMAJOR, l'any 1.923.

Canyellas M., Oliver, Salvà A, Salvà L., Font, Canyellas J. Gírtar, Mas, Salvà S., Fuertes.

mo capdevanter dels destins del nou club fou D. Sebastià Salvà i Rubí. En aquesta mateixa temporada s'aconseguí l'ascens a la. Regional.

Més triomfs per a l'"España".

La temporada 1.955-56 va ser fructífera per al nostre equip primer: s'aconseguí la IIIa. Divisió Nacional, després de 15 anys de vida com a club. En aquell temps el president era D. Julià Puig i Oliver i s'arribà a la xifra de vuit-cents socis.

La temporada 1.957-58, la millor.

Durant aquesta temporada i sota la direcció de D. Josep Valls, l'equip lluchmajorer aconseguí el sisè lloc a la taula classificatòria, tenint en compte que la participació era de 17 equips, entre els quals, el R.C.D. Mallorca.

Moments difícils.

Durant els anys 1.959-60 es perdé la IIIa. Divisió, baixant de categoria a la. Regional. I fins el 1.956 no es va reanudar la tasca futbolística a causa d'una greu crisi econòmica i de socis, començada el 62.

Es construeix l'actual cap

BAR - MUSIC CA'N TANO

SI CERQUES UN AMBIENT
AGRADABLE, AMB LA
COMPANYIA DE LA MILLOR
MUSICA D'AVUI,
T'ESPERAM AL
C/. D'Es Vall, 2

MUEBLES COCINA - EBANISTERIA
CARPINTERIA

Francisco
Rosselló

Carrer Rigo, 58 - Tel. 66 10 12 LLUCMAJOR

Municipal d'esports.

Per la festa de la nostra patrona Santa Càndida, s'inaugurà el nou camp municipal dia 14 d'agost de 1.966 amb un encontre amistós entre el R.C.D. Mallorca i el C.D. "España" inauguració presidida pel batle D. Mateu Monserrat Calafat, impulsor d'aquesta nova construcció.

Una altra temporada bona.

El 1.978-79 el primer equip del C.D. "España" de Lluçmajor, quedà en sisè lloc a la categoria de la. Regional Preferent, importantíssim escaló que li donava la IIIa. Divisió per a la temporada següent.

En la temporada 79-80 es va quedar en el 12è lloc i es va aconseguir mantenir la categoria encara que no en tan bona situació.

Alts i baixos.

La temporada següent, 1.980-81 es va devallar altra volta a la categoria de la. Regional Preferent per actualment, 1.981-82 guanyar-la novament.

**JA SOM A TERCERA:
VISCA L'"ESPAÑA"!**

A través de "Lluçmajor de Pinte en Ample" vos hem anat oferint mensualment les nostres opinions i comentaris sobre els partits i les actuacions del C.D. "España", així com també entrevistes i notícies diverses.

S'ha acabat la Lliga

i s'han acabat les suposicions. A partir d'ara ens trobam amb un fet concret: JA TENIM EL NOSTRE EQUIP A IIIa.

Si fins ara havíem estat un poc recelosos quant si era convenient o no aconseguir aquesta categoria, amb això no volíem de cap manera donar a entendre que no creïem que Lluçmajor merescués un equip militant a una categoria nacional, sino que anàvem un poc a l'aguait per si d'acàs o pel compromís que s'adquireix a aquesta nova categoria ja que s'ha de tenir en compte que es tractarà de fer un plantejament i tal vegada un estudi comparatiu amb els altres equips que tendrem com a rivals.

Es ben segur que no és la mateixa cosa la campanya d'enguany que ha sortit tan florida, com una campanya a IIIa. on els equips són més experimentats i... "gat escaldat, aigua freda tem".

Amb això només volem dir que una cosa que ens ha costat tant no es pot posar a la risca a la aventura

per un "Ja ho veurem", sino que s'haurà de fer una anàlisi seriosa, comptant amb els jugadors del poble, l'economia i si amb tot això podrem suportar les despeses que, sense cap casta de dubte tendrem en aquesta nova posició.

Per més que mai, ens veim amb l'obligació moral de cridar l'ordre als aficionats i socis: sabem certament que de la seva aportació i ajuda depèn el destí del nostre primer equip.

Serà labor de la Direc-

tiva aconseguir els jugadors que més bon rendiment poden donar, si és que en fan falta, adaptant-los a l'economia de l'entitat i no adaptar mai l'economia de l'entitat al fitxatge.

No ens posarem a donar enhorabones individualment (exceptuant la que es mereix radicalment el nostre president D. Jaume Adrover) sino que ens veim certament compromesos a felicitar a totes aquelles persones (jugadors, entrenadors, directius, socis, etc.) que han fet possible assolir el que ens havíem proposat.

Per acabar, hi ha una pregunta realment obligada: Què significa estar dins IIIa. Divisió Nacional? Molta i poca cosa a la vegada: Significa la Preferent d'abans, però en car: nous fitxatges, quotes més elevades de socis, taquilla més cara... Val la pena de qüestionar-nos això i més.

Ja sabem la nostra opinió, és a l'editorial. Tornau a llegir-la.

J. Manresa.

Sports

CA'N SALOM

CORDELERIA

I

ESPAÑENYERIA

ARTICLES DE PESCA

C/. Músic Joan Xamena, 12 - Tel. 66 14 84

LLUCMAJOR

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA

Dona i marginació

Toda teoría del "sujeto" se ha adecuado siempre a lo "masculino". Sometiéndose a ello, la mujer renuncia sin saberlo a la especificidad de su relación con lo imaginario. Y se coloca, una vez más, en situación de ser objetivada —en cuanto "femenino"— por el discurso.

(LUC IRIGAY: Speculum)

Cent cinquanta dones que es manifestaven a Barcelona en acte de solidaritat amb les dones processades per presumpte delictes d'avortament, són fortament apallissades pels mossos d'esquadra de la Generalitat. A Bilbao la policia també actua molt repressorament contra dones que es manifestaven pels mateixos fets.

A Valladolid un grup de dones que estaven tancades a l'ajuntament en se-

nyal de protesta, foren arrossegades per corredors i escales fins al carrer per la policia municipal. Per si tot això fos poc, a Màlaga, un grup de "desconeguts" —el que es diu sempre— apallissà unes quantes dones que aferraven cartells de contingut feminista.

Cada dia els diaris duen notícies d'aquesta casta. Grups de gent que es manifesta defensant les seves llibertats són constantment reprimides amb més o manco força pels òrgans repressors.

Concretament el mateix dia dels fets abans esmentats entre deu-mil treballadors del camp de la metallúrgia i forces policials, amb els resultats d'alguns policies i molts més treballadors ferits.

Ara bé, els manifestants i la seva causa, està

doblement reprimida quan es tracta de les dones. Aquestes pateixen la repressió en qualitat de persones (que treballen, fan política, etc.) —com els obrers metallúrgics belgues— i en qualitat de dones.

Només això és de per sí un fet prou rebutjable, però encara hi ha més. El mascle té una història, una Ciència, una Filosofia, un Art, uns Mites i fins i tot una Religió, en definitiva un discurs propi per fer front als problemes. La dona no, la dona com a subjecte no té Història, no té Ciència, no té discurs, no té res propi, tot el que té està masculinitzat, tot el que sap està masculinitzat.

Aquí és on volia arribar, la dona ha de reivindicar —les feministes, no totes, ho fan— un discurs propi, unes estructures, uns punts de referència, una "objectivitat científica" que no estigui masculinitzada.

Només a partir d'aquí podrà aconseguir el seu alliberament com a persona i com a dona, sinó difícilment podrà sortir de la seva alienació.

"La mujer de la conciencia colectiva está alienada por el hecho simple de habitar un universo masculino. Es siempre el "otro" como diría el Sr. de Beauvoir... Para el sujeto que piensa, el mundo es su "mundo". Para la mujer autoconsciente, hacer del

mundo "su mundo" le implica transformarlo TODO. Mientras no lo transforme todo, el mundo jamás será "su mundo" y, por tanto, jamás dejará su alienación" (1).

Aquesta transformació de TOT, no vol dir —i interpretar-ho així és fer de magògia— canviar el rol masculí pel femení, no vol dir que s'hagi de suplanter el mascle. Això no és solució com tampoc ho és la integració, la qual cosa suposa, ja d'entrada, admetre la dominació, les seves formes, les seves estructures i els seus codis. La integració no és més que una rèplica de tota la cultura patriarcal, es tracta de compartir el "poder", però quin és aquest poder? senzillament el patriarcal, el masculí, el que durant tota la història ha tingut subjugada a la dona. De la integració l'únic que se'n pot treure és la perpetuació d'aquesta cultura patriarcal i tot el que suposa per la dona, durant molt de temps més.

Així, no és més que una conseqüència lògica, la dona si realment vol fer qualche cosa en pro de la seva alliberació, ha de destruir les lleis, les estructures, els codis i els fins del mascle, quant que són insultants i alineants per a ella com a subjecte.

(1) Victoria SENDON DE LEON: Sobre Diosas, Amazonas y Vestales.

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

TALLERS LLUCMAJOR

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR (Mallorca)

TABLEROS Y MADERAS

Framon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

Plaça Espanya, 11 bis.

Born, 7 Tel. 66 02 75

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

Gent de la vila

“Es Roget Pizà”, el nostre millor còmic

Andreu Noguera Pizà, “Es Roget Pizà”, malgrat la seva feina fos de sabater, tots els coneixem com a un còmic popular i entranyable, des de que l'any 1.928 sortí per primera vegada recitant una poesia a la Joventut Seràfica.

-Què és un còmic, mestre Andreu? Com va nèixer la vostra vocació?

-Jo crec que això de “se hace o nace” ho duus dedins o no ho duus. Jo sempre he dit que tot allò que sigui humor o alegria agrada més al públic, perquè això de donar-li drames..., cadascú ja en té molts a ca seva. Però el còmic fe un enfront. Jo no és que sigui professional, ara, un tant si és dramàtic com si és còmic ha de fer plorar sense plorar o fer riure sense riure...

Hi ha còmics que per fer riure s'han de posar un pedaçot i n'hi ha que en no res fan riure..., per això no has d'anar a cap Acadèmia. No vaig ser jo. Va ser el mateix públic que m'hi va fer. Quan ho veia que el públic m'admetia, jo veia que anava bé.

-Quines activitats feieu a “l'època bona” i quan era aquesta època?

-S'“Agrupació Artística” se va montar al Teatre de Ca'n Mataró l'any 1.947-48 i va durar uns cinc anys. Fèiem obretes de teatre d'en Vitalasa, comedietes i sarsueles. La primera que vàrem fer va ser “La Dolorosa”, “La del Manójo de Rosas”, “La Canción del Olvido”..., i entre les comèdies, “Las Cordornices”, “Los Claveles”, “Una noche de verano sin sueño” i “Sor Juanita m'has de dir” (d'en Mateu “Barril”).

-Qui eren les artistes de la Companyia?

-Tots érem del poble. Fins i tot l'orquestra era del poble i el director musical era en Mateu “Barril”.

El principal promotor va ser en Julià “Pagès”, subvencionat per la senyora de Son Grauet. Tenia una veu molt guapa. Tot això era local, sense anar a cercar ningú. De vegades passava la companyia d'en Francisco Bosch i mos deixaven decorats.

A les companyies professionals hi ha artistes i coro. Noltros, tots érem de la mateixa altura.

En Julià “Pagès”, com a tenor; llavor en Toni Mir, N'Antònia “Grauete”, en Llorenç “Cadirer”, n'Antònia d'es Tabú, Na Margalida Canals, Na Catalina Rangel (noltros dos érem el duo còmic, i lo bo es que cap dels dos teníem veu!...) això era l'assumpto artístic. Llavors hi havia en Toni Cardell, N'Arnau Tomàs (aquests dos també actuaven), En Joan Porro, aquest estava de tramoista a Ca'n Mataró i mos venia a ajudar a posar el decorat; també hi havia en Mateu “Casetes”.

En Toni Cardell feia de director escènic. No hi havia director però duíem una miqueta d'ordre. L'apuntadora era Na Jerònia “Barril”, fins i tot se sabia més l'obra que els actors.

-Estaveu ben pagats?

-Fins i tot els vestits, cadascú se feia els seus. Tot era “por amor al arte”. Jo ho veng a dir l'assumpto materialista. El públic pagava i mos regalaven a cada actor dues entrades o tres i millor resultava que noltros teníem deu compromissos i havíem de treure els doblers de la nostra butxaca. No és que fos perjudici però ni hi havia cap ganància. Hi havia un 40 o 50 per cent que no pagava i ho trobaven més bo.

-Improvísaveu de vegades o estudiàveu molt aquests papers?

-Generalment ho estudiava però de vegades havia d'estudiar un poc el paper de l'altre actor i quan ell

acabava, jo me fixava bastant... no és que el m'estudiàs però m'hi fixava un poquet i de vegades amb un gest me defensava i... tac!... uep! i sense voler, al públic ja li feia gràcia perquè de vegades vaig quedar amb la boca oberta i el públic reia però jo no en tenia cap de rialla.

-Recordau alguna anècdota d'aquelles funcions?

-Sí, fèiem unes obres que llavors un pensa i diu... no pot ser mai! Llavors quan vaig anar a sa “mili” me varen sortejar i vaig anar a Africa, va ser una loteria... me varen fer un homenatge, una funció a benefici meu, a la Joventut Seràfica i vaig treure uns 210 pessetes.

Quan vàrem fer “La del Manójo de Rosas” sortiren freres i era l'hora del clausure, només érem 3 “freres” i en vàrem passar vers 14; passàvem ben poc a poc i després mos posàrem a córrer darrera l'escenari per ser-hi a temps a tornar-ho repetir, com que anàvem ben tapats...

L'anècdota millor pintura va ser l'èxit de “La Dolorosa”, va ser una “Bomba”, la vàrem fer devers 5 o 6 vegades.

-Com així va desaparèixer la companyia?

-Se va perdre per falta de no sé què, perquè noltros,

cap cèntim. No puc donar la culpa a ningú. No vàrem tenir una col·laboració de ningú, ni de s'Ajuntament ni res. Vàrem partir de no res i vàrem acabar igual. A Manacor n'hi havia una de companyia i estava subvencionada per l'Ajuntament. Noltros ho vàrem haver de deixar.

-Què és lo darrer que heu fet?

-Lo darrer que he fet ha estat “Lo que em passà per Ciutat”, que és un monòleg humorístic. Llavors he anat an aquest festival de la tercera edat aquí a la “Gran Via” i hi vaig actuar. Actuar ara m'agrada segons com i de quina manera i quan vaig veure la finalitat d'aquest acte no vaig poder dir que no. Vaig recitar “El pregó de Gràcia”, fet d'en Joan Xamena.

-Per què ara aquestes companyies estan en decadència?

-No crec que sigui per la televisió. En temps nostre, teníem el futbol. Jo estava loco pes futbol. Altre temps teníem també les nostres debilitats. Jo crec que és degut a l'evolució de la vida. Ara, si volem veure un espectacle, han de fugir del poble. A noltros mos feien cas per tot mai no mos varen tirar tomàtiques.

C. Julià i C. Font.

Opinió

El desencant de la vida

Des de que en el 1.977, el senyor Suárez va parir l'anomenada Llei de Reforma Política, aparegueren una sèrie de partits polítics per a que ens menjassin "el coco" i alguns s'hi afiliaren, però allò que anomenam "majoria silenciosa" va optar per passar-ne; aleshores podem demanar-mos el perquè d'aquesta abstenció partidista que hem tengut tots els espanyols. Per resoldre aquest interrogant podríem analitzar el comportament dels que s'han establert a la nostra ciutat, tenint en compte que la gent, com que no compren allò que representen els partits polítics se basen a l'hora d'elegir-ne un, en allò que representen les persones capdevanteres d'aquells, per la qual cosa analitzarem els resultats obtinguts per aquests, ja sigui a través de

la seva labor municipal en el cas dels que hi tenen representació a través de les declaracions fetes pels dirigents dels que no n'hi tenen, i no per falta de ganes.

Primerament parlarem de la nostra parella política UCD-PSOE o PSOE-UCD des del començament d'aquesta nova etapa, els edils d'ambdues formacions s'han dedicat a tapar forats pendents i encara en queden alguns que sembla que hauran d'esperar més temps per reparar-se, em referesc al tema de les aigües residuals, però aquest problema només pot tenir una via de solució ràpida, però segurament els que tenen la clau no els interessa resoldre-ho.

Crec que els nostres representants centristes que formen un combinat d'ideologies, d'efectivitats profes-

sionals... i allò que fa que estiguin enfrontats és la carença d'ideologia pròpia, ja que sembla que alguns optaren per aquest camí perquè era el més fàcil i hi ha una altra cosa que encara m'entristeix més, el fet que gràcies a això es poden passejar pel carrer amb la seva vara d'edil i mirant per damunt l'espatlla als altres, i això és degradant dins una societat jove que de cada dia se sent més desencantada pels fets que es produeixen davant seu. Vull deixar de banda l'incident motivat per l'escissió de les famílies ucidesistes locals, només vol dir que és el fruit de l'esmentat abans, és a dir, la falta de personalitat política i l'afany de govern a favor de cadascú en comptes de mirar pel bé de tota la comunitat.

Quant als representants socialistes, sobre els quals pesen o haurien de pesar els resultats de les passades eleccions municipals, però sembla que encara no han après la lliçó, ja que la nostra vila és des de sempre socialista, cal reflexionar sobre les causes que motivaren la seva gent a no votar aquella llista, i em sembla que la resposta és ben simple i l'hem de pensar en un fet demostrat sociològicament i que deuen utilitzar ben bé els grans partits, la gent no té una ideologia política decidida i es decideix a votar persones, no a les ideologies, i me pareix, senyors socialistes, que és necessari que canvieu l'equip i faceu nous fitxatges i que penseu una mica més en la nostra joventut ja que el futur està en les seves mans.

No comprenc com,

comptau en les seves files amb gent enquadrada dins el sindicat socialista, no s'hagin decidit a la promoció de tasques comunitàries per a paliar el nostre atur local, i, em referiré a alguns casos concrets que han aparegut sobre els distints mitjans de premsa, tant locals com provincials.

No fa molta estona es va acordar en un ple de contratació d'una empresa de la nostra capital per a la neteja del camí de s'Aguila i el cost d'aquesta era de 22 pessetes el kilòmetre lineal, la qual cosa, i efectuant una senzilla operació, veim que pujarà un total de 650.000 pessetes aproximadament.

Deman: si s'hagués encomenat a algú que estés en atur, podria haver pogut cobrar el jornal durant un període de temps que els posaria després una altra vegada a les portes de l'atur per un altre espai de temps i els haguéssim evitat una doble despesa a les nostres butxaques de contribuent.

Ja sé que segons la vostra ideologia socialista, tractareu d'ingenu al qui escrigui aquestes línies, però vos diré que no coneixeu el pensament del vostre fundador Carles Marx ni tampoc dels seus continuadors, ja que la lluita de classes que promouien per a vosaltres no és res, però deixau-me dir-vos que a Lluçmajor aquestes classes estan bastant accentuades i veim que el que succeeix és que la burgesia s'enriqueix a costa de la "prole" sense que vosaltres vos digneu a fer res per aturar-los, i creis-me, els més perjudicats sereu vosaltres mateixos perquè no podreu seure als bancs del saló Consistorial.

Mascaró.

**ELS TALLERS RUBI
COMUNIQUEN ALS
SEUS CLIENTS, QUE
DEL DIA 9 AL DIA 21
D'AGOST, ESTARAN
TANCATS, DEGUT A
LES VACANCES DEL
PERSONAL**

TALLERES

Rubi

Carretera Arenal, s/n. - Tel. 66 02 34

SEAT

TALLER ASSISTENCIAL N.º 05.28

LLUCMAJOR

-Si des des meu punt d'observació peg una ullada a sa ciutat, veig que es Consistori ha iniciat amb una activitat febrosa, sa realització des distints projectes que va prometre a sa campanya electoral. Només es sent es remoret de ses màquines excavadores. Així s'han començat ses obres des Poliesportiu Cobert, Guarderia Infantil, Residència de vells; també es continuen ses de s'Escorxador municipal, ronda de circumval·lació, etc...

Es sa traca final, programada d'aquí a sa propera primavera però tencn que el Sr. Calvo Sotelo passi de sa programació des nostre Ajuntament i, si se confirma es derrumbament des "Donuts" pronosticat pels observadors polítics, en lloc de celebrar sa "Darrera Fira" tendrem eleccions generals a finals d'Octubre.

-Amb simultaneïtat a ses esmentades obres, es regidor Damià Contestí també ha iniciat sa seva ofensiva. Així, ses permanents municipals han d'estudiar uns "dossiers" llarguíssims on es contempla una àmplia gamma de peticions presentades pel cavaller sepulcrista. Entre ells, hi figura sa de recobrar ses anomenades "Creus de terme", sa nomenclatura tradicional d'alguns carrers, s'Abeurador redona", elevar un monolite a "torrador d'estrangeres", avui ocupat per s'Illeta des Republicans, i, finalment, evitar es deteriorament des claustre de Sant Francesc.

I ara, an a què ve tot això? Molt senzill: també representa sa "traca final". Com que en Contestí és independent —es a dir, que va per lliure—, també presenta unes pròpies batalletes.

Durant pràcticament un curs (13-Juny/10 Juliol) els futbolers celebren es seu "rababà" i en lloc des dijunis, sofriran un empatx futbolístic. Es Poble, a determinades hores, sembla un "coro" monòton de televisors QUE contenen ses excel·lències tècniques d'en Maradona, es remat i gol de s'alemany Rummenigge, s'error d'en Juanito i ses aturades des desbanc Arconada. I ja no en parlem de sa ràdio —pareix que han perdut sa xaveta "aupa Espanya i Espanya

ra-ra-ra!" Entre tots sembren una història col·lectiva que em recorda temps gloriosos. Si es "Santamaria-bois" arriben an es final des Mundials, ningú no es recordarà ni de sa crisi de UCD, ni de s'atur, ni de sa pròxima pujada de benzina. Lo cert, que aquest màxim desgavell ha tengut es seu aperitiu en s'ascens a IIIa. Divisió des màxim representant local C.D. "Espanya". Es blauets recobraren sa categoria perduda. Ara només manca posar mà an es talonari, quasi res! per cercar reforços i conservar sa categoria.

I ja que en parlem, és una vertadera llàstima que a un sopar de companyonia on només hi havia una parella d'estrangers, es discursants llucmajorers demostrassin no saber emprar sa nostra llengua. Només es Baró i el Sr. Batle no estaren empegueits i parlaren es mallorquí. Enhorabona an aquests que "s'atreveren" a realitzar aquesta "proesa".

He de citar també s'esperit esportiu des nostre Consistori. Fins ara només coneixem es bon fer des responsable de sa comissió d'esports, Joan Puigserver, com a defensor des veterans "Taleques". Seguint aquest exemple an es batle li ha pegat pes tennis i ja vos podeu riure de ses tretes den McEnroe o des cops den Vilas o Vilanders.

I això no és tot. Ses cròniques esportives d'avantguarda ja han fet pronòstics de cara an es pròxim "Tour" i ets entusiastes de n'Hinault ja tremolen davant sa sobtada irrupció en s'esport des pedal de dos fora de sèrie que devoren Kmts. com si no res.

De qui parlem? Idò ni més ni manco que des cap de s'oposició, es socialista Tomàs i de s'arquitecte municipal. Ja me direu si és un tàndem perfecte i complet!

Anant cap an es molí d'en Pere (és una bona talaia) vaig passar per damunt es nou local de sa cooperativa on hi havia un grup de fòravilers que discutien ben empipats Per sebre el que passava vaig planejar un poc.

-Te dic que de poc mos serveix tenir es president, regidor d'urbanisme, si per edificar an es 100 o/o mos aturen s'obra. Tothom ho fa així vol i noltros no ho farem?

-Te dic que an això ho tenim ben bé amb s'ajuntament, no és per això. El que passa és que hem acabat es doblers.

-Ara que haviem començat a treure es carto de ses deutes (deia un altre), nos tornaran enfangar

-Això no pot anar, —deien a coro ets altres— així no anam enlloc. En aquest just moment un d'ells me va afinar, i va avisar ets altres. Com que els pagesos no solen ser molt amics de la meva raça, em vaig allunyar prudentment per por de ses escopetades.

Però no vaig poder arribar a esclarir quins eren es motius de tenir ses obres aturades.

Materiales Construcción

Amengual

DISTRIBUIDOR DE CAOLITA

glassi
dur

FABRICADO POR FORMICA ESPAÑA S.A.

ALMACEN:

Ronda Migjorn, 154

Teléfono 66 09 59

LLUCHMAYOR (Mallorca)

TALLER MECANICO ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

ECOLOGIA:

ARA: EL MORER DE SES CASES BARATO

Pels qui no ho sabien a les Cases Barato hi havia entre altres coses: Pau, tranquil·litat, poc renou, carrers sense asfaltar, bona gent i un MORER. Però, tot compungit, en habitat en diu: "voltros ets ecologistes en la vostra revista podrieu dir qualque cosa del fet de "tomar-nos" es MORERS i estrènyer l'acera un metre".

I Noltros els ecologistes podem dir moltes de coses:

1.- Que no és la "nostra" revista, és la REVISTA DE TOT LLUCMAJOR I DE TOTS ELS LLUCMAJORERS. 2.- Que és molt fàcil tallar un arbre, com també és molt fàcil pegar a un més petit (en aquest cas SES CASES BARATO), a noltros no mos tallarien com han fet amb el MORER. 3.- Sembrar un arbre és molt més difícil i si recordam bé el nostre Ajuntament Democràtic n'ha sembrat ben poquets (saltreenvasembrardavantsesescoles). 4.- Es fàcil autoritzar l'arbocidi d'una extensa zona marinenca-capocorpiana. 5.- Es difícil la repoblació forestal (A la zona Via Mediterrània: Garonda - Puig de Ros - Ca'n Matarró - Club Nàutic a S'Estanyol, per posar un exemple, en lloc de permetre que omplin els racons de la renovada autovia de bagatge nosaltres posariem terra i sembrariem arbres i plantes, però és difícil la repoblació per segons quins estaments administratius. 6.- Podríem dir també que teniu tota la raó estimat comunicant de queixar-vos,... realment "NO HI HA DRET QUE TALLIN UN ARBRE que l'Ajuntament NO HA CUIDAT (perquè s'aplica allò de: "Jo te fic i Déu te ferr") en canvi a vos en concret EL MORER vos ha esperat durant 30 anys que tornàssiu de la feina. 7.- Podríem dir que TENEN MOLT MENYS DRET DE LLEVAR UN METRE D'ACERA" (per allò de que l'acera és dels vianants, -gent com Vos que vos agrada i necessitau fer la passejadeta o "prendre la fresca" en l'estiu - i també pels infants que degut a la manca de llocs d'esplai han de jugar en ella) 8.- Podríem dir i deim que ara vos hem de renyar a Vos, apreciat amic, i tot perquè no ens ho havíeu de dir a noltros, quasi com a confidència (de la confiança que ens heu demostrat ens sentim massa satisfets), ara el que havíeu i potser tenguieu temps de fer, com nosaltres feim des d'aquí es PROTESTAR A L'ORGANISME AVASSALLADOR per l'atropell que representa el FURTAR a la gent de PEU en terreny SEU, per senzillament, donar-lo a la gent amb RODES. Podríem seguir dient coses però per ara ja basta, agraïm al comunicant de SES CASES BARATO aquesta informació i quedam a la seva disposició.

HORT I JARDÍ

En el mes de Juliol podem sembrar:

HORTALISSES

Espècie	sembra	recol·lecció
Bledes	en terra	novembre-abril
Bròquils	en terra	abril-juny
Créixens	en terra	març-maig
Carbassó	en terra	agost-octubre
Espinacs	en terra	agost
Pèsols	en terra	octubre-novembre
Mongetes	en terra	setembre-octubre
Lletugues	en terra	juliol-agost
Julivert	en terra	octubre-desembre
Rave	en terra	agost
Col	en terra	abril-juny

PLANTES DE FLOR

Hem de sembrar en terra les plantes biennals, que floriran abans o a principi de l'hivern, també les anuals de cicle molt curt perquè tindran temps de florir abans de que faci fred; dins aquests grups trobam: els violers blancs i vermells, els clavells, els pensaments, les campanetes, les aquileies, les cineràries, la salvia... etc.

ARBRES

Cal podar els arbres i arbusts que ja han florit, i potser obtindrem així una nova floració. Aquesta poda s'ha de fer procurant deixar lliure la part central, perquè la llum i l'aire arribin per tot igual.

CONSELLS PRACTICS

En aquest mes i en el següent hem de recol·lectar les llavors que deixarem per a la reproducció. Ho hem de fer tallant les branques i una vegada fermades les hem de deixar assecar en el sol.

Cada setmana hem de regar un parell de vegades els arbres i arbusts, tan fruitals com ornamentals, a la gespa quasi cada dia; en general, aquesta és la tasca més important que hem de fer durant l'estiu.

SA TEULERA.

sa teulera

TERRA CUITA - CERAMIQUES
PLANTES - FLORS
CORONES - RAMS

SERVIM A DOMICILI

Carrer de Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR

Un professional des futbol: Jordi Morey

LLUCMAJOR ES UNA CIUTAT A LA QUAL EM SENT MOLT LLIGAT

Llucmajor, a través de sa Penya Mallorquinista, ha estat sa primera entitat esportiva que ha homenatjat a sa cantera mallorquina i, especialment, an es jugadors de s'Illa que han jugat aquesta temporada amb el R.C.D. Mallorca: Ramon Reus, Damià Amer, Bonnín i Jordi Morey. Mos hagués agradat dur s'opinió de tots a aquesta revista, ja que tots en són mereixedors, però haurà de ser una altra vegada. Ara, i en representació seva i de sa cantera, hem preparat es següent test a aquest professional des futbol que contesta d'aquesta manera:

-Nom?
-Jordi Morey Vich.
-Lloc i data de naixement?
-Palma, 4 de Gener de 1.959.
-Pes i altura?
-70 Kgs. i 1,74.
-Estat?
-Fadrí, amb compromís
-Cotxe?
-No en tenc. Us es de mon pare.
-Tens antecedents futbolístics dins sa família?
-Actualment tenc un cosí, en Jaume Vich, que juga amb el C.D. "Espanya"
-Equips amb es quals has jugat?
-La Salle, U.D. Poblenc, i R.C.D. Mallorca.
-Quins jugadors admires?
-N'hi ha molts: Cruyff, Maradona, Quini...
-Idol de sa teva infància?
-Sempre he tengut aspiracions en lloc d'ídols i aquestes han estat jugar amb el Mallorca i, si és possible, a la Divisió.
-Quin jugador t'ha marcat millor?
-En Macias, del Màlaga i en Bezares, del Salamanca.
-Partit que has jugat millor?
-Contra el València, en

Jordi Morey, entrevistat pel nostre coordinador esportiu J. Quintana.

es "Trofeu Ciutat de Palma".
-Millors records?
-N'hi ha dos: sa primera vegada que vaig guanyar un trofeu, sa "Copa Primavera" amb la Salle, i es dia que vaig fitxar amb el Mallorca.
-Pitjor record?
-L'any passat amb el Poblenc, quan no aconseguírem s'ascens.
-Quines ciutats t'agraden més?
-Palma, Sant Sebastià, París...
-País més bell que coneixes?
-Espanya.
-Quins altres esports practiques?
-Tennis, natació, frontó, etc. Es pot dir que som un enamorat de s'esport en general.
-Quina és sa teva millor virtut?
-Som responsable i intent superar-me, en tot allò que faig.
-I es teu principal defecte?
-Sé que en tenc i intent corregir-los.
-T'agrada sa popularitat?
-Sí, ben duita, sí.
-Menjar preferit?
-Paella.

-Quins passatems de testes?
-Jugar a cartes.
-Quins prefereixes?
-Passejar, música i cinema.
-Programes preferits de sa TV?
-"Deportivo", "Un mundo para ellos" i "La Clave".
-Cantants?
-M. Ríos i Raphael.
-Actors?
-A. Quinn i K. Hepburn.
-Literatura que prefereixes?
-Novel·la i llibres de ciència ficció.
-Música?
-M'encanta sa música moderna.
-Quin és es teu millor amic?
-Mon pare.
-Persones que han influït en sa teva carrera?
-Tot es positiu ambient familiar que m'enrevolta.
-Preocupació mentres jugues?
-Que guanyi es meu equip i que em surtin ses coses bé.
-Futurs projectes?
-Ascendir amb el Mallorca a la i continuar jugant com a titular.

-Com t'agradaria que te recordassin?

-Com a bona persona i com a un jugador que ha fet cosa per futbol de s'Illa.

-Veus amb possibilitats an el Mallorca per jugar a la?

-Sí, i estic quasi convençut que en sa pròxima temporada aconseguirem ascendir.

-Preferits pes Mundial d'Espanya?

-Alemanya, Argentina i Espanya, amb aquest ordre.

ESTAM MOLT CONTENTS AMB AQUEST HOMENATGE

-Què opines de Llucmajor com a ciutat?

-Llucmajor és una ciutat a la qual em sent molt lligat, ma mare i gran part de sa meua família són d'aquí. Me consider de Palma i de Llucmajor.

-I de l'"Espanya", com a equip?

-Vaig tenir un gran disgust quan va descendir i ara celebraré s'ascens.

-Content amb aquest homenatge, especialment dedicat a sa cantera mallorquina?

-Molt content, ja que ha estat es primer lloc de Mallorca on mos han dedicat un homenatge an es d'aquí. En nom des meus companys i des meu, gràcies a tots. Tot això, es molt satisfactori per part meu ja que em sent i sempre em sentiré molt mallorquí.

-Alguna altra cosa abans d'acabar?

-Sí, a tu i a la revista "Llucmajor de Pinte en Ample", agrair-vos aquesta oportunitat que m'heu brindat de donar-me a conèixer i dirigir-me a Llucmajor i al seu preciós terme.

Joan Quintana.

S'ESTANYOL: PORT ESPORTIU

S'Estanyol: port esportiu i gairebé sense esports; així és; si exceptuam sa pesca i algunes esporàdiques regates d'optimist, veurem aviat que es tracta d'un port de pescadors i de senyors entesos de la mar però asseguts en es seu silló practicant es famós "Silon-ball". Això no mos molesta, ja que ben aviat es tracta d'un port; allò que mos molesta és que mos veim obligats es deportistes a desplaçar-mos a clubs nàutics veïns on s'esport, principal protagonista de qual-sevol port esportiu l'ha duit

a un nivell més alt, i està comprovat que ses regates donen importància a qual-sevol port esportiu i si no, mirem es club nàutic de S'Arenal o es de La Ràpita, no demanam miracles, però demanam que s'organitzin d'una vegada algunes regates i que es que som de Lluçmajor en poguem veure més d'una en ses nostres aigües i estam disposats a ajudar a organitzar-les si an es directius des club els falta experiència i si accepten sa nostra col·laboració.

Jaume Clar.

MALLORQUÍMICA, S.A.

FABRICA DE PINTURES I VERNISSOS

*Fàbrica i oficines a
LLUCMAJOR - Mallorca - España*

*Pedro Roig, 43 al 49
Tel. (971) 66 02 36 (4 línies)*

*PALMA DE MALLORCA
Carrer Joan Crepi, 45
Tels. 23 09 42 - 45 44 11*

**Pau Julià, s'especula com a nou
President del C.F. Lluçmajor**

UNA ENTITAT QUE NO HA DE DESAPAREIXER

Pau Julià, futur president del Lluçmajor?

Quan va acabar sa competició de Lliga, ses coses se tornaven a posar de mala manera pel club Lluçmajor. Es que havia estat president, fins ara, Nicolau Panisa mos diu adéu. Són moltes temporades de sacrificis i d'agures, però també han tengut es seu caire positiu i a ell es deu en gran part lo que és avui el C.F. Lluçmajor.

Idò bé, com vos hem dit, es panorama era grisós per as club vermillós. Es problemes econòmics i d'altra casta havien aparegut i a més a més sa marxa d'en Panisa. Es varen reunir moltes vegades i no trobaren sa persona més adequada pes càrrec. Però a la fi un raig de llum sembla que ha brillat a prop de sa placeta des sabater, ja que pareix que es nostro particular amic Pau Julià

està disposat a ocupar sa poltrona d'aquest club amateur. En Pau és una persona excel·lent i mos ho ha demostrat en molts d'aspectes —particularment i esportivament—. Sent i estima el Lluçmajor, ha estat jugador d'aquest club un parell de temporades i sap tot s'encant, però també sap ses dificultats que envolten es nostros colors. No volem fer més via que ets aconteixements, només desitjar que s'entitats no desapareixi. Lluçmajor seria juntament amb Palma, Inca, i Manacor, ets únics llocs de s'arxipèlag que comptàs amb un equip de IIIa. Nacional i un de Ia. Regional. Això dóna categoria en aquest esport i promociona el poble com és mereix als nivells nacional i regional.

Tu tens sa paraula, Pau.

Pesca**PRIMERA PROVA DE VOLANTI
TROFEU CA'N BERNAT**

Diumente dia 20 de juny es va celebrar sa la. Prova de Volanti des Trofeu Ca'n Bernat, de ses tres que dura aquest trofeu. Es matí va ser ventós, amb moltes ones, ennigulat i amenaçant pluja, però per sort només va durar 1h. i mitja, temps suficient per arribar al lloc de pesca i preparar-ho tot. Es cinc primers classificats varen ser:

- 1.- Francesc Gomila amb
..... 2.910 grms.
- 2.- Miquel Vidal amb
..... 2.640 grms.
- 3.- Joan Clar amb
..... 2.040 grms.
- 4.- Salvà amb. . . 1.930 grms
- 5.- Miquel Clar Ballester
amb 1.390 grms.

Recordem que aquestes proves són classificatòries

per Campionat de Balears,

que s'ha de celebrar a Sa

Ràpita, dia 8 d'Agost.

**DINAR DE
COMPANYONIA I
ENTREGA DE TROFEUS**

Diumente, dia 20 de

Juny hi hagué a Ca'n Salet un dinar de companyonia i entrega de trofeus. Varen presidir sa taula es Baró de Vidal i D. Gabriel Ramon i ses respectives senyores.

Es primer classificat pes trofeu President 1.981 ha estat en M. Vidal Rigo, es segon en F. Riera Sastre, i com a tercer, en F. Pedregosa.

Es Trofeus de sa prova "Creacions Bembò" han estat per ses persones següents: 1er. classificat J. Vidal Oliver; el 2on. en R. Rebassa i el 3er. en F. Molina. De la prova volanti hi va haver trofeus per ses persones següents: 1r. M. Llompart, 2n. M. Ballester i 3r. M. Clar.

Sa peça major, i menor obsequi de Farmàcia Pons varen ser pen M. Llompart i M. Vidal, respectivament. La Caixa va obsequiar amb una medalla a tots es pescadors que participaren a sa prova.

J. Clar Coll.

NOTICIES DE BASKET

Dies passats i tal com parlàvem a sa passada edició, es varen celebrar ses Jornades finals des campionats escolars de bàsquet. I tal com creïem, s'equip infantil des Col·legi de Sant Bonaventura va guanyar ses semifinals an es Col·legi Sant Bonaventura d'Artà; passant a sa final no es pogué guanyar per tan sols 8 punts (42-50) encara que durant es partit ses forces estaven completament igualades, però sa veterania de s'equip des Col·legi Gabriel Alzamora s'imposava an es final (alguns d'aquests jugadors són federats i pertanyen al Patronat) Enhora bona!

S'equip estava format pels següents jugadors:

J. B. Garau, B. Ripoll, M. Bezares, J. Martí, J. Morro, Fco. Puigserver, Fco. Castro, T. Martínez, G. Adrover, D. Gelabert i G. Gálvez.

El passat 11 de juny al Saló d'Actes de s'Ajuntament se celebrà Assemblea Ordinària i Extraordinària des Club Poliespor-

tiu Joventut Llucmajor. Es punts per tractar eren:

- Assemblea ordinària:
- Aprovació de s'Acta anterior.
- Estudi des balanç econòmic.
- Precis i preguntes.
- Assemblea extraordinària:
- Dimissió de la Junta Gestora.
- Elecció d'una nova junta.

Dins aquest darrer punt cal dir que aquest any havia estat de transició quan an ets elements directius des club, ja que s'any passat no s'aconseguí una candidatura a sa presidència i s'optà per formar una Junta Gestora per un any, formada per sis persones. An es càrrecs resultaren elegits:

President: Miquel Gual Socies.

Vicepresident 1er. Tomàs Cantallops Salvà.

Vicepresident 2n.: Bernat Comas Martí.

Secretari-Tresorer: Francesca Feliu Tomàs.

Vocals: F. Forteza, E. Moragues, M. Martí, F. Bagur, M. Martin, etc.

J. Manresa.

CICLISME

Dia 13 de juny, es va celebrar en aquesta localitat la carrera ciclista "CADETES-82" organitzada pel Club C.C. Llucmajor sobre un circuit urbà de 1.800 m. es donaren 30 voltes i va ser molt bona la col·laboració de la Policia Municipal per evitar el pas per aquest circuit de vehicles. Haguérem de lamentar varies caigudes i avaries en les bicicletes.

Na Rosa Fiol es va fracturar una clavícula i a na Cati Tugores li hagueren de donar punts de sutura a un genoll. El corredor local A.J. Salvà va rompre el sillí i va haver de fer dues voltes sense, sobre el circuit fins que pogué canviar la bicicleta.

La classificació final va

ser la següent:

- 1.- Tolo Munar . . . 1.14-57
- 2.- Gonzalo Rodríguez
..... 1.16-07
- 3.- Jaume Ginard . . . 1.16-52
- 4.- Francesc Soler . . 1.16-52
- 5.- Josep Juan 1.16-52
- 6.- Adrover 1.16-59
- 7.- Mascaró 1.17--
- 8.- Monserrat 1.17--
- 9.- Servera 1.17--

FEMINES

- 1.- Margalida Gornals
- 2.- Margalida Rigo
- 3.- Maria Moll.

LOCALS

- 1.- Antelm Josep Salvà.
- 2.- Andreu Canals.

El Club agraeix la col·laboració de tots els que feren possible la celebració de la carrera.

Joan Salvà.

**FOTO D'ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA**

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

**CRISTALERIA
LLUCMAJOR**

**ENVIDRAT D'OBRES
PRODUCTES D'IMPORTACIO
VIDRES DE SEURETAT**

**MIRALLS DECORATS
VIDRES DE COLOR
RAJOLES DE VIDRE**

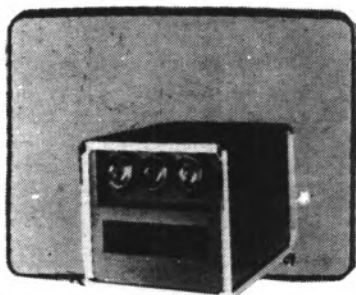
LI OFERIM UN SERVEI BO I RAPID

Ronda Migjorn, 105
Tel. 66 14 93
LLUCMAJOR (Mallorca)

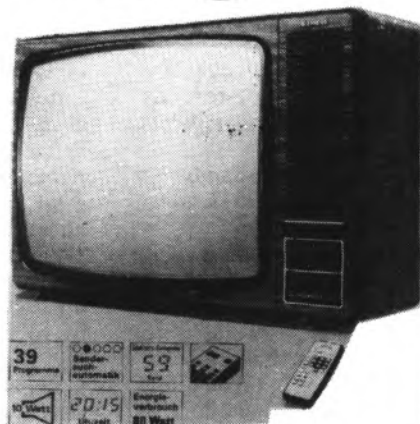
CA'N BERNAT

**Autofidelitat,
So i Imatge**

**Distribuidor autoritzat
per:**

**ITT, JVC I
SIEMENS**

Carrer Sant Miquel, 51 Tel. 66 09 92

LLUCMAJOR

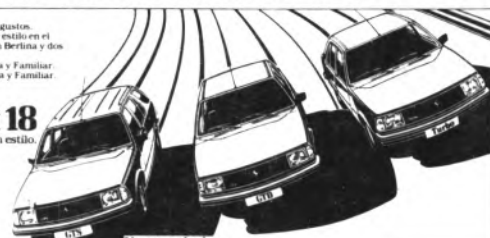
PER A LA SEVA
DECORACIO DEL SEU
ENMOQUETAT, RECORDI:

**ELIJA A SU GUSTO
DENTRO DE SU ESTILO.**

Elija en función de sus gustos.
Hay cinco posibilidades de estilo en el
Renault 18, tres en versión Berlina y dos
en versión Familiar.
Renault 18 GTS Berlina y Familiar.
Renault 18 GTD Berlina y Familiar.
Renault 18 Turbo.

Renault 18
Las posibilidades de un estilo.

Venga a elegir a:

RENAULT

Bartolomé Jaume Nadal

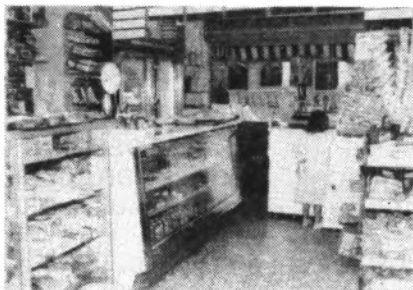
Hispanidad, 17 - 19

Teléfono 66 01 40

LLUCMAJOR (BALEARES)

Exposició a S'ARENAL:

C/. Sant Cristòfol, 5 - Tel. 26 00 01

**ESPECIALITAT
EN
GELATS
I
GRANISSATS
CASOLANS**

GELATERIA CONSUE

C/. M. Antònia Salvà, 6
Teléfono 26 54 28

S'ARENAL

ENTRE NOLTROS

NAIXEMENTS

-Maria Cardell Bauçà, filla de Bernat i Catalina. Nasqué dia 18-5-82.

-Miquel Sánchez Vaquer, fill de Jesús i Apolònia. Va néixer dia 21-5-82.

-Dia 28-5-82, nasqué el nin Sebastià Cañelles Grimalt, fill de Ramon i Margalida.

-Dia 26-5-82 va néixer en Jaume Adrover Cardell, fill d'Ignasi i Isabel.

-Mònica Molina Ordinas, filla de Josep i Joana. Nasqué el 28-5-82.

-Juana Maria Salvà Clar, filla de Pau i Ana. Va néixer dia 5-6-82.

-Dia 4-6-82, nasqué na Maria-Cosma Ferretjans Gual, filla de Jaume i Isabel.

-Carmen Cardell Corraliza nasqué el 15-6-82, filla de Bernat i Ma. del Carmen.

-Ana Ma. Rossiñol García, filla d'Onofre Hugo i de Maria Nieves. Dia 16-6-82.

ENHORABONA A LA FAMILIA!

CASAMENTS

-Jordi Vidal i Font i Francesca Monserrat Rubí. Es casaren al Convent dia 15-5-82.

-Miquel Martínez Fluxà amb Antònia Jiménez Antanet. Celebraren el matrimoni dia 1-5 a S'Arenal.

Dia 17-5-82 es casaren Joan Font Barceló amb Leonor Ambrós Albertí, a S'Arenal.

-Tomàs Noguera Lladó amb Jerònica Julià Salvà. S'uniren en matrimoni dia 22-5-82 al convent de Sant Bonaventura.

-Vicent Vaquer Cavas amb Maria Pons Bonet. Es casaren el 22-5-82 al Convent.

-Antoni Peña Ferrer amb Francesca Segovia Fernández. Dia 30-5-82 a S'Arenal.

Dia 5-6-82 s'uniren en sant matrimoni Juan Maleno Guevara amb Ana Doblas Martín, a S'Arenal.

ENHORABONA!

DEFUNCIONS

Llorenç Mojer Julià, morí a Lluçmajor dia 25-5.

Julio Reino Mesa el qual morí a S'Arenal dia 15-5.

Josefa Rueda Martín. Morí a S'Arenal dia 16-5-82.

Antonia Ana Salvà Clar. Va morir dia 26-5-82 a Lluçmajor
Jaume Vadell Salas. Acabà la vida el 29-5-82 a Lluçmajor.
Antònia Ana Monserrat Matas. Morí a Lluçmajor dia 1-6
Juan Obrador Adrover que acabà els seus dies a Lluçmajor
el dia 4-6-82.

Francisca Ana Coll Vidal. Morí dia 5-6-82 a Lluçmajor.

Gabriel Pons Alcinas, va morir el 6-6-82 a Lluçmajor.

Damià Salvà Garau que morí a Lluçmajor dia 8-6-82.

Salvador Sebastià Riutort que morí dia 18-6 a Lluçmajor.

Bernat Taberner Sastre. Morí el 19-6-82 a Lluçmajor.

QUE DESCANSIN EN PAU

METGES I APOTECARIES DE TORN MES DE JULIOL

METGES:

Dies 3-4: D. Carles Sugar, pediatra.

Dies 10-11: D. Antoni Rosselló.

Dies 17-18: D. Damià Salvà.

Dies 31-1: D. Rafel Llompart.

TORNS DE NIT:

Dilluns: D.J.E. Carrero.

Dimarts :D. A. Rosselló.

Dimecres dia 7: D.A. Rosselló.

Dimecres dia 14: D.C. Sugar.

Dimecres dia 21: D.J.E. Carrero.

Dimecres dia 28: D.D. Salvà.

Dijous: D. Damià Salvà.

Divendres: D. Carles Sugar.

APOTECARIES:

Dies 1-2-3-4-5: D. Joan Mir.

Dies 2-25: S. Gamundí i M. Pons (Mir i Cirera, vacances).

Dies 26-18: J. Mir i M. Cirera.

PUIG
SABATERIA

Sant Miquel, 9 Tel. 66 02 57

LLUCMAJOR (MALLORCA)

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIO
ANTONI VIDAL**

**AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SE RVEI A DOMICILI**

Tel. 66 06 88

Motor Balear, S. A.

C/. Aragón, 11 - Telfs. 46 36 00 - 04 - 08 - Palma de Mallorca

**COLABORADOR
EN
LLUCMAJOR**

**FORD
FIESTA
bravo II**

Taller: Miguel Mas
C/. Ciudad s/n°
Telef: 660125

ELECTRICA
Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES
SERVEI TECNIC**

**SISTEMES D'ALARMA I SEGURETAT
ANTI - ROBO**

INSTAL·LACIONS D'ENERGIA SOLAR

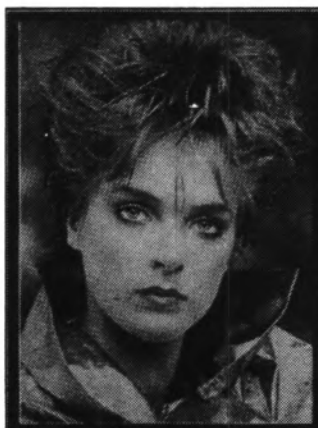
C/. Jaume II, 40 - Tel. 66 01 39
Ronda Migjorn, 90 - 2on. Tel. 66 06 08
LLUCMAJOR

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

**PERRUQUERIA
FINA**

C/. D'es Vall 49

FOTO CLAR
Perfumeria

**REPORTATGES, FOTOS
D'ESTUDI, CARNETS...**

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

**PEDRO
CANTALLOPS
LLADO**

**PINTURES
DE
COTXES**

Ronda Migjorn, 164 - Tel. 66 08 89 - LLUCMAJOR

EMPRESAS *Fullana*

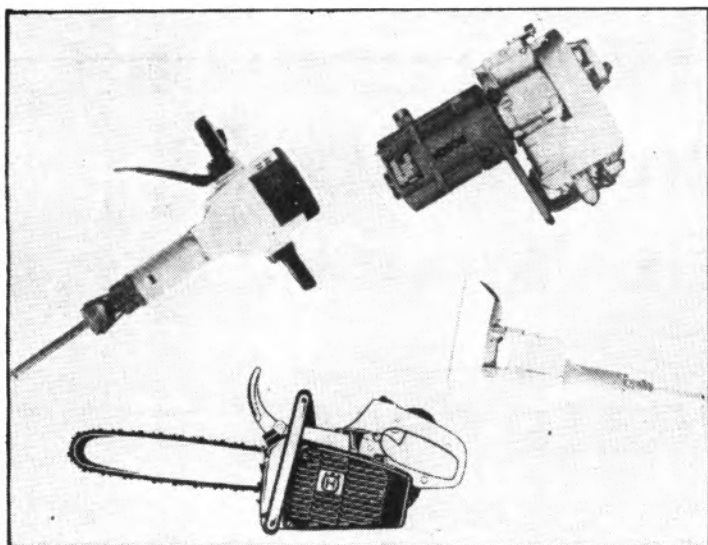
UNA EMPRESA MODERNA
AL SERVEI DE LA CONSTRUCCIO

Convento, 157 - Tel. 66 04 60
LLUCMAJOR

AUTO *Barcelo* ELECTRIC

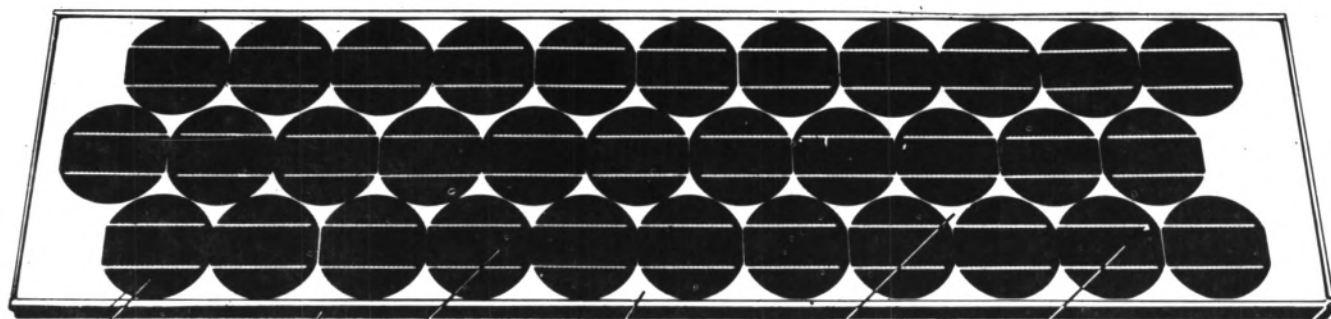
Pedro A. Mataró, 12 - Teléfono 66 01 70
LLUCHMAYOR (Mallorca)

AVIS
EL TALLER BARCELO
COMUNICA ALS SEUS
CLIENTS QUE DEL DIA
26 DE JULIOL, AL
6 D'AGOST, ESTARA
TANCAT, DEGUT A
LES VACANCES DEL
PERSONAL

INSTALACIONES SOLARES FOTOVOLTAICAS

**GARANTIA DE CALIDAD
ASI 16-2.000**

La célula solar —de 10 cm. aproximadamente de diámetro— representa la tecnología de «estado del arte». Fabricada por ARCO solar específicamente para uso fotovoltaico.

Los rieles laterales de aluminio anodizado extrusionado de peso liviano permiten el montaje de la célula con rapidez y facilidad.

Los contactos multirredondantes proveen más fiabilidad, debido a sus 34 conexiones con estaño.

El cristal templado de color de agua provee alta robustez, características superiores de transmisión de la luz y una superficie suave que resiste el desgaste causado por la suciedad y polvo. La superficie del cristal está graneada para aumentar su área y mejorar su adhesión.

El material laminado PVB une el cristal, las células y la superficie trasera de la chapa metálica entre sí mediante un proceso cuya eficacia se ha demostrado en la fabricación de cristal de seguridad para automóviles.

La superficie texturizada de cada célula solar reduce la pérdida de energía por reflexión.

El bastidor entrelazado en las esquinas asegura una estructura sólida y duradera alrededor del módulo.

**INSTALACIONES COMPLETAS DE
ALUMBRADO A 12 V.
FLUORESCENTES, LAMPARAS, ETC.**

**PIDA PRESUPUESTO GRATIS
Y SIN COMPROMISO**